

ŠIBENSKI list

ŠIBENIK
Srijeda,
31. prosinca 1952.
Izlazi tjedno
God. I. Broj 20
Cijena 5 dinara

ORGAN NARODNOG FRONTA ZA GRAD I KOTAR ŠIBENIK

Konstituiran je Narodni odbor kotara

Za predsjednika izabran Nikola Špirić, a za potpredsjednika Vitomir Gradiška

U Narodnom kazalištu je 27. ov. mj. održana prva zajednička sjednica novoizabranog Narodnog odbora kotara Šibenika. Prethodno su održane sjednice kotarskog vijeća i vijeća proizvođača. Nareditu pažnju izazvala je kod prisutnih sjednica vijeća proizvođača, koja je održana prvi put u historiji našeg grada i kotara.

Na zajedničkoj sjednici oba vijeća izvršeno je konstituiranje Narodnog odbora kotara. Za predsjednika izabran je Nikola Špirić, a za potpredsjednika Vitomir Gradiška. U nastavku sjednice izabrane su odborničke komisije i savjeti. Na kraju su upućeni pozdravni telegrami drugu Titu, Bakariću i Ribaru.

Pored izabranih odbornika oba vijeća, sjednici su prisustvovali i predstavnici naše Armije, privrednih poduzeća, ustanova, javnih i kulturnih radnika, te veći broj građana.

SJEDNICA KOTARSKOG VIJEĆA

Sjednicu Kotarskog vijeća otvorio je najstariji odbornik prof. Frano Dujmović koji je pozdravio novoizabrane odbornike i prisutne goste. Između ostalog, on je istakao dužnost odbornika a iznio je i najosnovnije zadatke koje će Narodni odbor kolektivno riješavati. Nakon izbora verifikacione komisije, koja je potvrdila mandate odbornika, članovi Kotarskog vijeća položili su zakletvu. Za predsjedatelja izabran je također prof. Dujmović.

Na kraju sjednice izabrane su slijedeće odborničke komisije: mandatno-imunitetna u koju su ušli Srećko Bjelić, Ante Tambača i Mirko Gulin.

U komisiju za društveni plan i financije izabrani su Petar Rončević, Rudolf Alfirev, Milivoj Juraga, Stipe Berović i Ačim Gladović.

U komisiju za propise i organizaciona pitanja ušli su Petar Škarica, Roko Frkić, Nikola Županović, Draško Jurišić i Božo Stošić.

Komisiju za molbe i žalbe sačinjavaju Ivan Babić, Veselin Grgas i Viktor Čubrić.

PRVA SJEDNICA VIJEĆA PROIZVOĐAČA

Ovu prvu značajnu sjednicu vijeća proizvođača otvorio je najstariji član vijeća Frane Čičmirko, željezničar, koji je u glavnim crtama podvukao ulogu i značaj vijeća proizvođača. Nakon toga je izabrana verifikaciona komisija, koja je potvrdila mandate odbornika koji su potom položili zakletvu. Vijeće je za predsjedatelja izabralo Franu Čičmirka.

Na kraju sjednice izabrane su dvije komisije i to mandatno-imunitetna u koju su ušli Joso Grbelja, Milena Bajica i Frane Juras, te komisija za društveni plan i financije u koju su izabrani Slavo Radin, ing. Marin Kršulj, Branko Cvitan, Tanasije Ležajić i Miljenko Ninić.

Tim je završena sjednica vijeća proizvođača.

ZAJEDNIČKA SJEDNICA OBA VIJEĆA

Sjednicu oba vijeća otvorio je najstariji odbornik prof. Frano Dujmović. On je predložio dnevni red koji je jednoglasno usvojen. Nakon toga su formirana tri odbora, koja su pripremila prijedloge i to za izbor predsjednika i potpredsjednika, za izbor predsjednika i članova savjeta i za izbor zajedničkih komisija.

Odbornik Pere Škarica u ime prvog odbora predložio je za novog predsjednika Narodnog odbora kotara druga Nikolu Špirića. Uz dugotrajni aplauz njegov prijedlog je jednoglasno usvojen. Za potpredsjednika Narodnog odbora također je jednoglasno izabran i toplo pozdravljen drug Vitomir Gradiška. Nakon govora novoizabranog predsjednika pristupilo se izboru predsjednika i članova savjeta Narodnog odbora.

U savjet za privredu izabran je za predsjednika Vitomir Gradiška, a za članove Ante Baljkas, Stanko Luštica, Marjan Labura, Ivan Goleš, Ivan Babić, Vinko Petrina, Roko Frkić, Ante Severdija, ing. Valentin Ledinski, ing. Ante Luketa, Tanasije Ležajić i Paško Huljev.

Za predsjednika Savjeta za komunalne poslove izabran je Nikola Živković, a za članove Slanko Maslač, Milan Čakić, Slanko Perhal ing. Nikola Makale, ing. Remo Novak, Marko Škevin, Krsle Huljev i ing. Male Huljev.

U Savjetu za prosvjetu i kulturu za predsjednika je izabran prof. Frano Dujmović, a za članove prof. Josip Erl, Jerko Tešulov, ing. Petra Petanjek, Miro Crnogača, Dušan Knežević, Rajko Čakić, Đuro Kovač i Vilomir Sprljan.

Za predsjednika Savjeta za narodno zdravlje i socijalnu politiku izabran je Ante Bego-Giljak, a za članove Lina Grubišić, Male Lokas, Josip Bačelić, Sime Kulaš, Dr. Kreše Trlaja, Ivo Ramljak, Mate Jakelić i Marko Grozdanić.

U Savjet za unutrašnje poslove izabran je za predsjednika Ivo Ninić, a za članove Ante Zorić, Mirko Rončević, Ivo Bokan, Branko Er-

cegović, Miro Bujas i Drago Gulin.

U nastavku sjednice izabrane su zajedničke komisije. U komisiju za izbore i imenovanja ušli su Milan Čakić, Jere Huljev, Iviša Baranović, Ivo Skračić i Frane Čičmirko, a u računsku komisiju Vinko Petrina, Ivaš Goleš, Ante Antulov, Milivoj Pavišić i Ivo Rajević.

Nakon toga je dosadašnji predsjednik Vitomir Gradiška podnio izvještaj od prošlog zasjedanja do danas sa kraćim osvrtom na rad odbora i odbornika prošlog saziva.

Na kraju sjednice odbornici oba vijeća oduševljeno su i srdačno pozdravili prijedlog Roka Frkića da se upute pozdravni telegrami drugu Titu, Vladimiru Bakariću i Dr. Ivanu Ribaru. Odbornici u ime naroda kotara i grada Šibenika u telegramima pored ostalog, pozdravljaju odluku Savezne vlade o prekidu diplomatskih odnosa s Vatikanom.

Naš kotar i grad doprinosit će i dalje svoj udio u izgradnji socijalističkog društva - rekao je drug Nikola Špirić

U prvom redu ja vam se zahvaljujem na povjerenju kojeg ste mi dali. Vršeci ovu dužnost koju ste mi povjerali mogu, drugovi, da Vam obećam samo to da ću svim svojim snagama skupa sa ostalim drugovima, koji će biti izabrani u pojedinih dužnostima u NO u kotara nastojati da izvršimo sve zadatke koji će se pred nas postavljati.

Smatram, međutim, da ćemo probleme našega kotara sa uspjehom moći riješavati samo tako, ako svi mi skupa budemo sveshrano i kolektivno učestvovali u njihovom riješavanju. To iziskuje da naša vijeća budu zaista radna tijela i da nam bude strano svako birokratsko i formalističko donošenje odluka i zaključaka. Imat ćemo uspjeha u radu, ako budemo djelovali u smislu Zakona o narodnim odborima, u duhu naše socijalističke demokracije. Svaki od nas odbornika i svi mi skupa kao vijeće odgovorit ćemo svome pozivu, ako budemo imali najuži dodir sa našim selima i radnim kolektivima, sa onima koji su nas izabrali i poslali ovdje da radimo u njihovom i općem interesu. Smatram, da ne bi smjelo biti nekog općeg problema u selu, a da mi kao odbornici ne bi najživlje učestvovali u njegovom riješavanju. Mi smo za to najpozvaniji, jer nam je narod u tom smislu i dao povjerenje. A općih problema ima mnogo u našim selima. Spomenut ću samo neke.

Naše ceste i poljski putevi nalaze se u vrlo lošem stanju i to predstavlja krupan privredni problem našega kotara. Narod je uvijek pokazivao interes za popravak puteva. Znači treba stvar organizirati i narod će bez sumnje riješiti ovaj problem.

Na području naše poljoprivrede ima niz teških problema. O njima ne mislim govoriti, jer bi nam to oduzelo mnogo vremena. Međutim, svi se ti problemi daju riješavati i ne samo to, nego mi ih i moramo riješiti.

I ovdje odbornici mogu i moraju da odigraju krupnu ulogu.

Dalje, u svakom našem selu naide se na nepravdičnosti u riješavanju pitanja socijalne pomoći našim invalidima ili obiteljima palih boraca. Znam za nekoliko slučajeva gdje su socijalnu pomoć dobili oni kojima nije potrebna i koji na nju nemaju pravo, a isto tako ima

slučajeva da pomoć nisu dobili oni kojima je potrebna i koji na nju imaju pravo. Ovo nije stvar samo tih obitelji, nego istodobno krupan politički problem. Razumljivo je, da se ovakve nepravdičnosti politički nepovoljno odražavaju. Ovdje ne bih postavljao pitanje tko je kriv, nego bih samo naglasio da sam aparat za socijalna pitanja NO-a kotara ne će moći nikada sve slučajeve pravično riješiti, ako tu ne bude pune suradnje narodnih odbornika, koji najbolje poznaju te slučajeve i koji su najpozvaniji da učestvuju u riješavanju tih pitanja.

Pored spomenutih, pred nama stoje mnogi drugi. Smatram, da nije potrebno sada o tome govoriti. To ćemo raspravljati na slijedećim našim sjednicama.

U našem radu i nastojanjima u rukovođenju sa poslovima našega kotara ići ćemo onom linijom kojom je i do sada išao kotar Šibenik. To je linija Saveza komunističke. Tom linijom išli su pod rukovodstvom Komunističke partije najbolji sinovi kao i široke narodne mase našega kotara. Ta linija očrta na je borbom i žrtvama koje je naš narod još prije rata dao u borbi protiv nenarodnih režima, a u toku NOE-a protiv okupatora, kad su kotar i grad Šibenik dali preko 10 hiljada boraca pod zastavom Partije. Tom linijom išli smo u poslijeratnoj obnovi zemlje i u ostvarivanju zadataka Pelogodšnjeg plana. Išli smo u borbi protiv ekspanzije ruskog imperijalizma, a isto tako protiv svih podvala talijanskih imperijalista i Vatikana. Tim putem ići ćemo i dalje, jer nam je to jedina garancija da ćemo našem narodu osigurati ljepši i sretniji život. Tim putem naš kotar i grad doprinosit će i dalje svoj udio u općoj izgradnji socijalističkog društva u našoj zemlji.

Naš Vođ

OD GVOŽDA JE, ALI U TOM GVOŽDU KUČA
TOPLO SRCE. — S RUKU, KAD JE U VIS DIŽE,
DO OBLAKA TAMNIH PRAMEN SVIJETLA SIŽE;
KADA HODA, LED MU POD PETAMA PUČA.

I TAKO NAS VODI. — MI NE ZNAMO, DA L' JE
SIN SADAŠNJIH DANA, LIK IZ DREVNE PRIČE;
MI KROČIMO ZA NJIM SVE CVRŠICE I DALJE,
I U NAMA VJERA JOŠ SNAŽNIJA NIČE.

Vladimir Nazor

Povodom prekida odnosa s Vatikanom

Narod pozdravlja prekid odnosa

Pred radnih kolektiva, koji su na svojim mitinzima energično protestirali protiv politike Vatikana koju su sprovodi prema našoj zemlji, u ponedjeljak 29. ov. mjeseca održani su sastanci u svim osnovnim organizacijama NF-a u gradu, na kojima je prisustvoval velik broj građana.

Na Gorici, Plišču, Varošu, Gradi i u drugim gradskim predjelima građani, a među njima i starije žene pažljivo su pratili izlaganja o uzrocima prekida odnosa s Vatikanom. Oni su odlučno protestirali, protiv politike Vatikana, koji je nastojao i još uvijek nastoji da religiozne osjećaje naših ljudi iskoristi protiv interesa vlastite domovine. Energično su protestirali protiv Banica i Radića, njegovog zamjenika, koji podržavaju i sprovode tu neprijateljsku politiku.

Patriotski osjećaji naših građana došli su do punog izražaja i na ovim sastancima. Ti osjećaji nisu nikada i nikome dozvoljavali da prlja čast naše zemlje i ugrožava njenu slobodu i nezavisnost. Patriotizam naših ljudi to pogotvo ne će dozvoliti Vatikanu i reakcionarnom dijelu njegovog klera. A to je poka-

zala diskusija i izjave pojedinih rodoljuba na tim sastancima.

Narod je toplo pozdravio i odobrio prekid diplomatskih odnosa s Vatikanom, što je izrazio i u telegramima, koji su upućeni Narodnoj skupštini FNRI, Saveznoj vladi i Ministarstvu vanjskih poslova.

Reorganizacija

Nakon izvršenih priprema nedavno je Gradski komitet Saveza komunista donio odluku o formiranju teritorijalnih organizacija Saveza komunista. Prošlih dana u gradu se pristupilo provođenju ove odluke.

Komunisti, koji su dosad radili isključivo u školama, ustanovama i nadležnostima uključeni su u osnovne organizacije prema mjestu stanovanja. Na sastancima su već izabran sekretari i njihovi zamjenici, a raspravljalo se i o proučavanju kongresnog materijala kojeg će sa komunistima proradivati i ostali frontovci.

Ova mjera, koja je došla kao rezultat Odluke i Statuta donijetih na VI. kongresu SKJ, nesumnjivo će pomoći oživljavanju društveno-političkog rada u našem gradu.

Posljednijih nekoliko godina uložena su velika materijalna i novčana sredstva za stvaranje solidne baze koja će u znatnoj mjeri omogućiti normaliziranje nastave u školama.

Pred tri godine na području našeg kotara postojalo je samo 22 državne školske zgrade, dočim ih danas ima 50. U ovo kratko

vrijeme podignute su 22 nove škole, a 8 ih je adaptirano. Tako se dobilo 40 novih učionica i 36 učiteljskih stanova.

Na radovima je utrošeno preko 30 miliona dinara, a vrijednost radova koje je narod dobrovoljno dao iznosi preko 6 miliona djnara.

Naša slika prikazuje novu školsku zgradu u selu Vrsno.

SVOJIM ČITAOCIMA I PRIJATELJIMA

Z E L I

Sretnu Novu godinu

UREDNIŠTVO
»ŠIBENSKOG LISTA«

Značajna uloga „Izgradnje“

Najveći zamah svojeg kapaciteta radni kolektiv „Izgradnja“, postavlja u ovoj godini, kada ga prebacuje za dva i pol puta u vrijednosti od cca Din. 1.000.000,000. Ovi su radovi uglavnom bili obavljani na izgradnji vodovoda Krka-Sibenik-Ražine, zatim na izgradnji nove Tvornice ferolegura i proširenju Tvornice grafičnih elektroda, kao i na izgradnji stambenog prostora u gradu.

Sve ove radove radni kolektiv poduzeća „Izgradnja“ vrši je kroz

razne zapreke, ali poučeno svojim dosadašnjim iskustvom da bez upornosti u radu nema uspjeha, ono je postepeno savladavalo sve te zapreke. Za ovaj rad radni kolektiv „Izgradnja“ dobio je i vrijednu pohvalu od naših državnih rukovodilaca, kao i od eminentnih naših građevinskih stručnjaka. Kvalitet gradnje postavlja se dobrom mehanizacijom i visokim stručnim znanjem. Do sada je radni kolektiv naših pomoćnih pogona sa velikom upornošću uzdržavao dolazni vojni park i dotrajale građevinske strojeve, pak je ovaj zadatak bio uspješno riješen, tako da je građevinska operativna poduzeća ipak sa malim nedostacima imala udovoljene sve svoje potrebe za ovako velikim kapacitet i kvalitetno gradnje. U zadnje doba poduzeće počelo je nabavljati i nove građevinske strojeve, kao i nove kamione, pak je i ovo jedan razlog boljeg kvaliteta i većeg kapaciteta gradnje.

Rad upravnog odbora poduzeća i radničkog savjeta razvija se po intencijama našeg višeg rukovodstva, jedino u tom radu pokazuju se još uvijek razni nedostaci, ali se već u tom radu opažaju i konure jednog ozbiljnog i odgovornog rada. Jedna od najtežih prepreka u radu upravnog odbora kao i radničkog savjeta sastojala se u tome što oni još nisu dostigli uočili, da je Uredbom o upravljanju sa našom privredom naš radnik prestao biti najmanje

radnik, a postao je svoj i u svojoj zemlji slobodni proizvođač. Za sada se može reći da upravni odbor, radnički savjet i uprava poduzeća rade u saglasnosti, a dosadašnji uspjeh poduzeća jedan je od rezultata ovakvog njihovog rada.

Rad naše sindikalne podružnice nije baš onakav kakav se traži i kako se može tražiti od jedne najmasovnije radničke organizacije. U radu naše sindikalne podružnice ima dosta nedostataka, a ovi se najčešće ispoljavaju kako u nedostatnoj brizi za radnike i namještanike, tako isto i za uspješan rad poduzeća. U novoj godini poduzeće će ponovno na teritoriju našega grada obavljati razne radove bilo kapitalne izgradnje ili društvenog standarda, a što je najvažnije bit će završen i jedan objekat od primarne važnosti za naš grad, a to je gradski vodovod. Sa kapacitetom ovog vodovoda bit će podmirene sve potrebe grada i građana, njegove industrije, kao i parobrodarstva. Osim ovog objekta bit će dovršena i Tvornica ferolegura, čije će dovršenje doprinijeti našem gradu još jaču afirmaciju jednog industrijskog i privrednog centra u našoj zemlji. U 1953. godini nastavit će se i radovi na proširenju stambenog prostora. U idućoj godini isto tako bit će u našem gradu izgrađene i moderne ceste, koje će gradu davati jedan ljepši izgled, a osim toga i osiguran cestovni promet.

ŽIVOT ŠIBENSKIH STUDENATA

Klub priprema izvedbu Nušićeve „Vlasti“

POŠLI smo u društvo ekonomista, koje se nalazi u Berislavićevoj ulici, jer smo znali, da u tim prostorijama Šibenčani vježbaju svoj kazališni komad. Ušli smo u toplu predvorje. Bilo je prazno. Vrata susjedne sobe ostala su prikućena, tako da se je mogao jasno čuti tok proba, koje su bile pri završetku.

Prepoznali smo glas, nama dobro poznatog sa dasaka šibenskog kazališta, Ivo Livakovića: — Pazimo na akcente. Ta ne ćemo kao „Komedijak“. Zašto karikirati riječi. Samo kvarimo ljepotu našeg književnog jezika.

Začudili smo se, kako su tako mladi ljudi ozbiljno shvatili svoj zadatak i odlučili smo ostati, da bi se detaljnije interesirali o tom novom komadu.

Nakon proba, u prostoriji, za dugim zelenim stolom sjedilo ih je još troje-četvoru, koji su nam dali željene podatke.

„Vlast“ je Nušićeva komedija, koja je smrću autora ostala nedovršena. Iz zahvalnosti prema velikom komediografu Stankoviću je u potpunosti nedovršenu „zgradu“ sa svoja dva čina.

Važno je spomenuti, da se „Vlast“ u takvom obliku od četiri

čina davala u NR Hrvatskoj prvi put ovdje u Zagrebu („Komedijak“), a drugi put, čast je eto pripala šibenskim studentima.

U komadu učestvuju: Vanja Bilić, Dušan Pelković, Spiro Guberina, Danka Montana, Teno Iljadica, Saša Ljahnicky, Joško Slošić, Blaženka Kordić, Ivo Matulja, Mate Gačina, Maja Celince, Boško Tarle i Ivo Livaković.

Komad režira Ivo Livaković, a scenograf je Saša Ljahnicky.

Uloge su već davno napisane zalaganjem Pelkovića, Krnića i Milata.

Za malim stolom zatekli smo scenografa, koji je u suglasnosti sa režiserom kontrolirao kretanje glumaca i ispravnost svoga crteža.

Upitali smo: — To bi imalo da predstavlja scenu?

— Da, to je samo skica — odgovorio je scenograf. Ne znam, da li će nam financijske mogućnosti dozvoliti da ostvarimo svoju zamisao. Inače bit ćemo prisiljeni, da napravimo scenu kulisama šibenskog kazališta, a koji odgovaraju sasvim drugom ambijentu.

Obrađili smo se Ivi Livakoviću, studentu filozofije, koji je primio režiju komada.

— Je li te, što vas je naveo da na reperioar stavite baš tu Nušićevu komediju?

— Niz uspjeha, koje smo postigli izvedbama Nušićevih komedija, dokaz su da nam interpretacija Nušićevih likova najbolja odgovara. Žalo smatram, da smo već samim zborom Nušić-Stankovićeve komedije „Vlast“ u potpunosti pravilno postupili, tim više, što i kao režiser-amater gotovo u cijelosti poznajem Nušića.

— Tko vam je dao poticaja za režiju?

Mojem veoma dobrom poznavanju Nušića, kao komediografa, pored ličnog studija i iskustva, mnogome je doprinijela i drugarica Milka Bučić, koju kao mojeg prvog redatelja veoma cijenim, a i u pogledu kazališne kulture izražavam veliku zahvalnost.

— Vaše mišljenje o komediji, koju uvježbavate?

— Po mojoj zamisli kao polazne točke u režiji „Vlasti“ uzet ćemo dva problema. U prvom redu samu vlast, koja se u doba odigravanja radnje ove komedije nije borila za sticanje, već za održanje slečenih položaja. U tome i jeste gotovo jedina razlika između Nušićevih prvih djela sa ovog podružja i ovog posljednjeg.

Kao drugu notu jasno ćemo naglasiti likove, koji su u neposrednom dotiru s ministrom (Miloje, Arso). Ti ljudi u gotovo svim Nušićevim komedijama iziskuju naročitu pažnju, jer je, uostalom, i sam Nušić tim ljudima posvetio najveću brigu.

Kod njihove obrade poči ćemo sa stanovišta, da su to ne toliko „duševnici“, koliko „moralni bijednici“. No, ni kod toga ne smijemo ići, u krajnost, jer su svi ti stari u većini slučajeva i pored svoje „moralne bijede“ donekle simpatični i dobroćudni; za njihove postupke krivo je vrijeme i okolina koja ih okružuje.

— Da li su uloge dooro podijeljene?

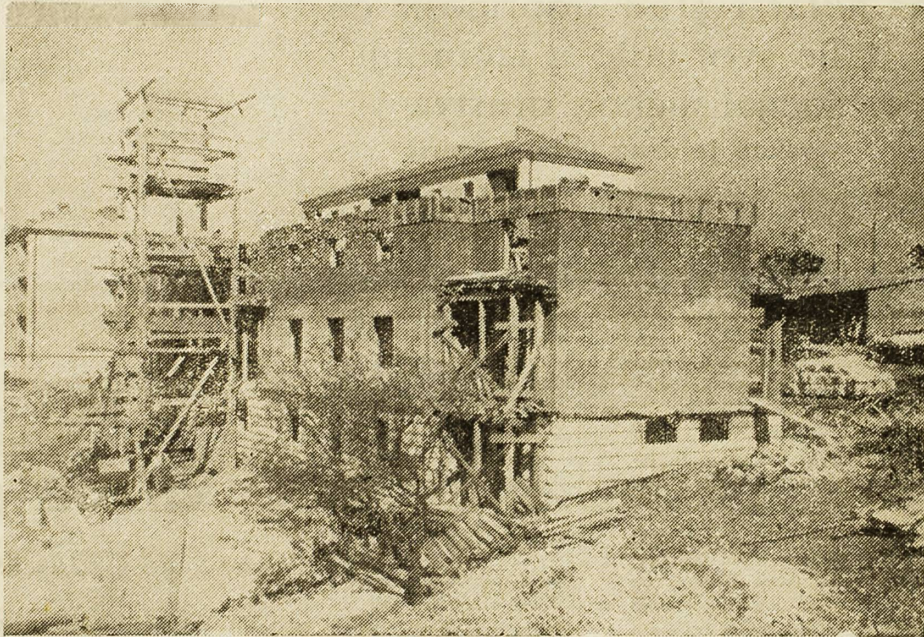
— Sa izborom lica za glavne uloge potpuno sam zadovoljan, pa, iako je rano govoriti o izvedbi, i pak sa uvjerenjem kažem, da će izvedba biti dostojna studenta zagrebačkog Sveučilišta, a za publiku našega grada osvježujućim događajem.

— Još nešto, da li studenti redovito dolaze na probe i da li imate dovoljno autoriteta, da bi na njih mogli djelovati?

— Svi su uglavnom marljivi i redoviti. Također i disciplinirani. A što se toga tiče . . .

— A što se toga tiče — upao je u riječ Spiro Guberina, koji inače glumi glavnu ulogu — to mu je nezgodno govoriti, ne ću, da ga kao prijatelja hvalim, ali mislim da je njegov životni put već određen uspjesima budućeg diplomiranog redatelja.

Zahvalili smo se mladim ljudima i bilo nam je drago što smo mogli našem listu poslati u obliku razgovora fragment iz rada šibenskih studenata u Zagrebu. B.

GRADSKO GRAĐEVNO PODUZEĆE PODIŽE STAMBENE ZGRADE U PREDJELU KRIŽA

Poučno

Erak Ante pok. Jure, bivši trgovac iz Šibenika, bio je 1948. i 1951. godine osuđen na zatvor zbog nedovoljne trgovine.

Koncem 1951. god. zaposlilo se kod poduzeća „Mesopromet“ kao čuvar, pa je poslije izvjesnog vremena bio osnovano osumnjičen zbog utaje mekinja na štetu poslodavca, ali je u nedostatku dokaza oslobođen od odgovornosti.

Kroz 1952. godinu nastavlja nedopuštenu trgovinu, pa je listopada mjeseca osuđen na 5 mjeseci zatvora. Još nije ni nastupio izvršenje ove kazne, a dana 11. i 12. studenoga sa jednog gradilišta Gradskog građevnog poduzeća u Šibeniku uzima i odnosi svojoj kući razni građevni materijal u vrijednosti od oko 11.000. — dinara, pa taj materijal upotrebljava za gradnju svog svinjca. Ovo prisvajanje društvene imovine nije mu bilo teško počinjati, jer je on baš »čuvar« tu imovinu i za taj »posao« primao mjesečnu nagradu od Gradskog građevnog poduzeća.

Pitamo se: zašto se povjerilo čuvanje društvene imovine jednom od takvih ljudi, zbog kakvih se čuvari zapravo i postavljaju? Nije li krajnji nemištar u povjeravanju imovine osobi, koja povjerenje ne zaslužuje? I nije li u takvom i sličnom nemištaru uzrok raznih šteta, koje trpi naša zajednica od protupravnog zahvata pojedinih pokvarenjaka u njenu imovinu.

Neka se odgovorna lica zamisle nad ovim slučajem, jer je veoma poučan!

NARODU GRADA I KOTARA ŠIBENIKA

ČESTITA
NOVU 1953. GODINU

GRADSKI I KOTARSKI ODBOR
NF-a — ŠIBENIK

U stakleniku

VJEKOSLAV KALI B

Jakova ogrije čežnja za mirom u ovoj dragoj prizemnoj sobici uz vrt, munjevita neka, očajna čežnja za nesmetanim posjedovanjem ovčje sobe, slobode bezbrižne u njoj. I on je sad mrtvo, nepokretno »odlučio«, da sačuva mir ocu i sebi — lažju.

Tiho se primakne. Odlaze knjige, gledajući bojažljivo onog malog mišavog čovjeka, blijeda pravilna lica, nehajno bačene, mrtvo smeđe kose, smeđih očiju punih mirna razbora i blagosti. Sada mu se još jače javi želja da pripada sasvim ovom svijetu, ono današnje da ne postoji, da pripada čist ovom čovjeku malenom, ali tako jakim svojom uvjerljivošću.

Otac pogleda sina.

Zastavio je pogled poduze.

Je li otkrio oblak mu na licu, koji se postavlja kao maska između jedne i druge duše i razbijao nedopustivost dodira; ukočeni su mišići lica, bez one su svježje pokretljivosti u izrazu. — Je li pročitao brige i propustio ih kroz arhiv svojih uspomena, i našao odgovarajuću sliku?

— Što ti se dogodilo? — upitao je, usležeći glas, da dopusti lak odgovor.

— Pao sam niza stube.

— Jesi li se udario? — zabri-

nulo.

— Ah, prošio je — uspije nehan iz ez.

Ali otac je sad gledao prednjom. Jakov se činilo, da on čita u njegovoj unutrašnjosti kao na platnu u kinu; sve on prozire i razumljuje.

Najednom se otac razveselio: nema brige, koju ne možemo složno razbiti, samo treba da pružimo ruke i olvorimo srca. — Iskreno se bio obradovao ovom smjesom misli, koja se razgorila među njima kroz poglede, u igri dodira, izraza međusobne vjere, pa je veselo rekao:

— Ohoo, ovdje ću ti pokazati zanimljivih stvari . . .

Jakov priđe razveseljen, razgrižen ovim zvukom prijateljskog ljudskog srca i dragog naučnog duha.

Jakov je idući putem ponavljao u mašti sve pojedinosti onih doživljaja u školi, i vani s drugovima; rana je bila velika i bolna, pa je on nastojao zalijepiti, stavljajući događaje sve na drukčiji temelj; na koncu je ipak on najviše imao pravo, jer mu drugovi, ni koji imaju najbolju ocjenu, nisu znali odgovoriti gdje se stvara biser.

Može sada, ako će, nabrati obrve i dignuti nos, pa s kim ući u razgo-

vor o tomu, dokazati. On će se u svemu odmah snaći i izreći duhovito mišljenje kao nitko u razredu: evo ga on sastavlja . . . divne misli! Žudio je da ih što izreče, da što brže učini čnc glavno.

Dostigao je Balena i Branka; potrudio se valjano da im se pridruži.

Ona dvojica su razgovarali, a njega jedva primijetili. Toliko su pazili na se i pridavali uzajamno vrijednost govoru, da je Jakov nastojao otkriti u čemu je tajna toga prijateljstva, što njih vezuje jednoga za drugoga, što čini vrijednim drugom; zašto on uvijek postane dosadan,

Ali razgovarali su o sasvim običnim stvarima; ovaj čas o tome, kako se kome od njih deru cipele: jednome se dere unutrašnja, a drugome vanjska strana pete.

Dakle razgovor sasvim običan. Jakov je odmah suzbio pomisao da je tome zblizenju kriva glupost. — Glupost traži glupost! — Je li tu misao pronašao iz zlobe, a u zbilji želio da bude kao i oni, onako gospodarski nad svim, spreman svemu da se naruga, nasmije s visoka. Znade, da je taj smijeh vještina, samo gluma, i da nije na pravom temelju nadmoćnosti, razumljavanja, a opet ga želi: — on je vještina življenja.

Opazili su Milicu da čita na klupi pod borovima.

— Gledaj, gledaj! — vikne Branko — čini se važna . . . Ajde, ajde . . . — govorio je podruglji-

vo šireći glas. Ajde . . . vidil . . . Čital . . . Ha ha ha . . .

— Ooo . . . — počne i Balen vikati, rugati se, premda je on čitao u kući i u šumici, ali s nabranim čelom i skupljenim ustima.

Djevojčica, kao nehotice, brzo sakrije knjigu, digne se i pode zaštitena, lagano rumena u licu.

Jakovu se učini da sad mora sebe postaviti u razbor.

— Pa što se vama čini da je čitati smiješno?

— Ajde, šta se ondje čini važna . . . — reče Branko tako mudrim, staračkim tonom, da Jakov nije znao što će reći. — Brzo udesi razgovor:

— E, a ti se ne činiš važan! . . . Ni si znao gdje se stvara biser, a meni se rugaš!

— Vidi, vidi . . . aaaa, ha ha ha . . . Ti si znao, ti si znao! . . . — pokazivao je Balen prstom podrugljivo.

Jakov je tražio jednu riječ, kratku riječ, ali poraznu, kako zaslužuje ovaka glupost, jednu riječ koja će objasniti sve nerazumljavanje njihovo i zauvijek zatvoriti usta. Zamislio se. Zurno je tražio po sebi. Pa kad nije mogao naći, napravi lice, da govori mjesto njega: — Eto nemoguće je boriti se protiv gluposti. A to je za pamatna čovjeka muka, muka, — ne moći dokazati. Ne možeš dokazati, jer da možeš dokazati, ne bi bilo gluposti.

Balen i Branko su se šalili, gurkali se prijateljski, trčali jedan za

drugim.

Prvi sat su imali francuski jezik.

Profesor Kosić ju ušao u razred živo i prijateljski, nasimjan. On je visok čovjek, vedra lica: gleda na sasvim običan način, kao drug, i razgovara tako, s povjerenjem.

Turi ruke u džepove, pa govori veselo:

— Jeste li pročitali onu pjesmu?

— Jesmo, — kažu svi.

— I proučili.

— Jesmo, — opet uzviknu oduševljeno.

— Možda je lko znade i napamet.

Nekoliko ih se javi.

— Jakov lijepo recitira; on će govoriti, da nam osvježi utisak!

Svi su prijateljski pogledali Jakova; kao da su sve ovoga časa zaboravili, a on ustane i oduševljen i ogrijan, lijepo recitira Coppeeovu dječju pjesmicu »Dans le rue«: *Exçartant le vieux chale noir Dont la pelite s'emmitoufle, L'a'née alors tire un mouchoir Lui prend le nez et lui dit: «Souttle!»*

Kad je dovršio začuje se smijeh.

— U čemu mislite da je ljepota ove pjesme?

Jakov se odlučio i reče:

— Vidi se mala, zakukuljena, nosić viri . . . starija je vodi ozbiljno . . . on pokaze llicem — u kosašarici užina, u torbici knjige, — a mala je zabrinuta . . . onda je još

na koncu i — usekne . . . Dražesno je, pomalo ganulljivo i smiješno . . . Profesor je uživao.

Drugovi su se smijali, shvaćajući: šaljivost.

Tako su dugo raspravljali i razglabali pjesmu, veselo i živo, i produčavali značenje rečenica i smisao riječi. Naljekali su se, ali su puštali svakoga da do kraja svrši; bili su parlamentarni; red je bio potpun. Kosića su s uživanjem slušali, jer je on govorio s oduševljenjem i duhovito.

Nedavno im je ovu pjesmu čitao, zajedno su je preveli, a na koncu sata je rekao:

— Zanima me, kako biste vi procijenili ovu pjesmu, i kako biste je protumačili . . . Drugi put ćemo vidjeti u njoj nešto osobito . . .

Svi su kod kuće marljivo radili, jer je nekudac šutili na satu profesora Kosića — a njemu ne od govoriti svakoga je stid. Slabu ocjenu nitko ne će dobiti, a ukor još i manje, ali njegova ravnodušnost na neznanje i neki nevidljivi prezir, svakome je neugodan. Ona sloboda, koju im je dao, ona velika superiornost duhovna, a opet prijateljsko razumljavanje i izjednačenost gonila ih je k njemu kao najboljemu prijatelju. Svi su ga s velikim zadovoljstvom gledali i slušali, čak i Grgo se razblažio i kao da će zaplakati od ganuća, a kad je zvonio javilo konac sata, zaleće ih briga, namršle se nezadovoljno. (Nastavit će se)

Enšte Šprljan: Šibenski komunisti od 1929. do 1934. godine

»ZAR DA S NAMA U PRAVLJAJU POSTOLARI I BRIJACI? ...«

Izrazito vinogradarski Šibenik sa svojom okolinom, moglo bi se reći, nije predstavljao naročito podnesnu bazu za rad komunisti, i nije bio teren uspješnosti djelatnosti Partije. I zaista, gledajući isključivo ekonomskim očima, bila su svega dva objekta, rudnik u Siveriću i tvornica u Crnici, koja je upravo tih godina bila na izdisaju, kojih bi se partijska organizacija mogla uhvatiti kao svoje baze. Kraj bez industrije samim time bez proletarijata, a time i Partija bez svoje prave kičme, nije obećavao ništa utješnog za uspješan partijski rad.

Stanovništvo grada i okoline, nagriženo raznim stranačkim trvenjima, sporo i teško je usvajalo socijalističke ideje. Trgovci i ponosni vinogradari, čije su se glave crvenile, kao njihove skrletne kape, vrljeli su govornici: »Zar da s nama upravljaju postolari, krojači, brice i nadničari?« Glavešine raznih stranačaka, ma koliko da su se međusobno napadali za vrijeme izbora s prezirom su govorili o komunistima i njihovoj agitaciji. — Za nas nije komunizam — govorili su oni, — jer smo mi zemlja malog čovjeka, malog seljaka, zanatlije i ribara. Mi mora da idemo za velikim zemljama, jer one rješavaju sudbinu svijeta.

U najzabavnije selo i zaselak prodirali su svi, duhom i tijelom zastarjeli građanski ideolozi. Svugdje su oni nailazili na svoje pajače, koji su za male usluge obavljali njihove zadatke. Svećenici, ti »marni dušobrižnici našeg pukar,

koji su se uvlačili pod košulju našeg radnog i siromašnog čovjeka da odatle izvuku, ako ništa drugo, a ono bar toplinu tijela, opominjali su svoje stado, neka se ne da zavesti od antikrista. — Bezbožnici, komunisti — gmrjeli su oni sa crvenih propovjedaonica — hodaju oko i bune mirni svijet. Oljerrajte ih od svojih kuća! —

Naša Partija prije šestog januara 1929. god. bila je slaba i malo uljecajna. Nešto sindikalno organiziranih radnika u gradu nije bilo u stanju da joj sredini da jačeg političkog zamaha. Ono je jedva odoljevalo vlasti u borbi za očuvanje svojih sindikata, ne želeći dozvoliti da im ga režim i malograđarska anarhija proguta. Jedva jedvice su li malobrojni, ali klasno svijesni radnici u gradu, uspjeli da osnuju do 1929. god. u dva sela po jednu partijsku organizaciju. Samo Vodička i Paška organizacija bile su u to doba vrijedne pažnje.

O nekom frakcionastvu ovdje nije bilo ni traga, ali isto tako tu je, vladala puna sirovost i politički analfabetizam. Osim klasnog osjećaja i vjere u neminovnu pobjedu pravde uz svijest o nužnosti discipline, drugog ničeg skoro i nije bilo, bar ne kod drugova na selu. O četvrtom Kongresu i njegovim zadacima vrlo maglovito se znalo i čulo. Stanci su ne samo bili strogo ilegalni, već su se oni održavali dosta rijetko i to neredovito. Samo u vrijeme kakvih izbora, oni bi bli češći i aktivniji naših drugova bi postala vidnja.

ZATVOR U ŠIBENIKU

Mali i neznatni, po istupima organiziranosti i brojčanosti, moralno su bili jaki i najjači, i za režim najopasniji. Da je to tačno svjedoče slijedeći događaji.

Šestog januara diktatura, iako je zatekla našu organizaciju nepripravnom, slabom i ne mnogo utjecajnom, svoju je glavnu oštrinu uperila, ne bez razloga, protiv naše organizacije i u ovom kraju. Mala, duboko ilegalna partijska organizacija i njezini malobrojni članovi i simpatizeri bili su prva i glavna meta. Uoči proglašenja Aleksandrove diktature zatvor u Šibeniku bio je napunjen ne opozicionim građanskim političarima, ne vojnim republikancima i borbenim hrvatskim nacionalistima, a još manje sa mekušnim, ali grlatim mačekovima, već s komunistima. Ni godine 1929. ni godine 1930., a ni kasnijih godina, nisu policija i žandari bili u pripravnosti uoči kojeg nacionalnog republikanskog praznika, a ni na

»SAMO KRALJ I NAROD« PUCANJE IZ PIŠTOLJA

Nema više stranačaka ni strančica, govorili su veselo Jugosokoli, centralisti, prote, kaluđeri, i ostali poklonici monarhije. »Samo kralj i narod« vikali su razni žandariski sluga po selima, pucajući pri tome iz starih pištolja, koje su im za tu priliku posudili žandari.

Na izjavu najveće političke opozicione glave u koju su bile uprle oči svih političara od zanata da »ljajbek je raskopčan«, provincijske vođe HSS-a, bar one u Šibeniku i okolici odgovarale su i »raskopčavanjem košulje«. Nisu oni samo mirno i bez uzrujanja predali ključeve žandarima, već su im mnogi

SE PUNI

dan Radiceva rođenja ili smrti, a pogotovo nije policija u ovom kraju trebala biti u stanju pripravnosti povodom rođendana Mačeka, ali je čna za to bila i 1929. i svih kasnijih godina u najstrožoj pripravnosti uoči i na dan 1. Maja i drugih radničkih praznika. I dok je policija punila šibenski zatvor mladim ljudima, članovima i simpatizerima Komunističke partije, dotle su seoski i gradski načelnici, skoro svi od reda HSS-ovci ili SDS-ovci, sve sami čuveni političari i opozicionari, ostali i dalje sjedili na svojim mjestima kao da se nije ništa dogodilo.

I tako, dok su komunisti stegnuli pod udarcima batina, i zatvora, dotle su stari opozicioni političari svih nijansa bez uzrujanja, savijajući svoje zastave i pohranjavajući ih duboko u ormare, da se opet nadu kad nadode vrijeme, mirno i spokojno sjedili kod svojih kuća,

Suša je pokazala i u ovom kraju svoju škrtost i oskudicu. Uza svu tu nevolju, poreska uprava je kao za inat počela bezobzirce goniti seljake. Uslovi za akciju bili su time kao naručeni. Partijska organizacija Vodičice, kao najjača, stala je da organizira otpor seljaka prema poreskim organima i trgovcima. Poreski organi bili su primorani da bježe iz

PRVA VEĆA AKCIJA

Kasno u jesen došli su prvi od Aleksandra raspisani izbori i komunisti su bili oni koji su ne samo agilirali da ih treba bojkotirati već su oni poduzimali i organizacionu mjeru u cilju što efikasnijeg bojkota.

I dok su komunisti u cilju da bojkol izbora bude što potpuniji, organizirali straže i grupe koje su stajale čitav dan u najvećoj blizini glasačkog mjesta sa svrhom, da tu ako treba i fizički utječu na izbornike, dotle su razne opozicione vođe ležale u krevetu ili se našle negdje na putu. Politička aktivnost je rasla u širinu i visinu. Sve je veći broj ljudi ulazio aktivno u akcije i u njima se želio istaknuti, bez obzira da li su te akcije nosile karakter komunističke organiziranosti ili su izbijale spontano. Sukobiti se sa žandarima, ili policijom, postala je čarna i hvaljevrijedna stvar. Zatojnari su se hvalili kako su istukli dr. M. Kožula, to se usudio da im kao poslački kandidat dođe u selo sa svrhom da održi predizborni miting. Vodičani su se hvalili s time, što se Kožul nije ni osudio doći u njihovo selo. Tribunji s lime, što ih je od blizu 400 upisanih birača izaslo na biralište samo 8. Privičani, što su istukli popa koji ih je

PROVALA I PENDRECI

Međutim policija nije trebala dugo da čeka na priliku. U laška švercerska banda, koja je iz Zadra ubacivala u zemlju raznu švercersku robu, među tom robom ubacivala je i oružje. Uglavnom revolvere. Neiskusni, dali su se komunisti kompromilirati, kupujući od njih nekoliko pištolja. Kada su ti šverceri pod kraj 1932. i početkom 1933. bili provaljeni i pohapšeni, onda je preko njih nastala provala i u naše partijske redove. Kada je policija imala u rukama nekoliko naših drugova zbog oružja, kojeg su oni kupili od ustaških švercera, onda je ona najgrubljiim pritiskom iscijedila od tih drugova priznanje o njihovoj partijskoj djelatnosti i povezanosti.

Slijedilo je hapšenje za hapšenjem. Služeći se glavnim isljednim sredstvom-batinom, žandari su uspjeli da u veljači i ožujku godine 1933. pohapse oko 80 ljudi, više ili manje čvrsto povezanih uz Partiju. Skoro svi su bili izvedeni pred sud i osuđeni od 1—10 godina zatvora.

Premda je žandarima i policiji uspjelo da u ovim hapšenjima zadaju ogroman udarac partijskoj organizaciji na ovom terenu, da batinama i mučenjima ponekog pokolebaju, oni uza sve to nisu postigli nikakav trajni i značajniji uspjeh.

Sam proces i kompaktnost istupanja na njemu i u istrazi, kao i spremnost partijaca da zajednički podnesu kaznu i sav teret, govorili su o visokom moralu i o njihovoj svijesti. Egoizam i sebičnost koje je vladalo kod ustaška — švercerskog dijela zatvorenika, među našim drugovima bilo je nepoznato. Naslojanje »ustaških vođa« da se što brže i lakše izvuku iz zatvora, pa ma i na teret ostalih njihovih saradnika, bila su komunistima nepoznata i tuđa.

GDLUČNOST, PRIVRŽENOST I USTRAJNOST

Mnogi naš mladi drug u ovom procesu i zatvoru tek je i vidio prvi put tu veliku razliku između grandanske i naše Partije. Obogaćeni ovim, kao i nizom drugih iskustava, koje su oni stekli u zat-

sva, a žandari su morali da puste iz svoje kasarne nekolicinu unapređenih.

Iako je režimu uspjelo dva tri dana kasnije, da preko noći izvrši hapšenje desetak najistaknutijih seljaka, među kojima većinu istaknutih članova Partije, uza sve to proboj atmosfere političkog mrtvila koje je do tada vladalo uspješno je načinjen.

provocirao, a Šibenčani, što ih je uvijek bio pun zatvor zbog tuče s policijom. Zlarinjani svojim simpatelijama i spremnošću da pruže pomoć uhapšenima.

Jedna opća živa i sveobuhvatna politička živosť zahvatila je mase i nosila ih u okrilje Partije, čiji se rad ra svakom koraku stao osjećati. Povezati sela i ljude i dati jedinstven organizirani pravac svim akcijama bila je vapajuća stvar. Ali upravo toga nije bilo. Radilo se divlje i nepovezano sve do ljeta godine 1932. Tada poslije niza napora stvoren je u Šibeniku partijski centar koji je počeo da djeluje. Pod njegovim rukovodstvom pripremana je proslava Oktobarske revolucije, koja je te godine izvedena na dosta svečan i uspješan način. Pored letaka koji su dobijeni preko Splita, organizirano je i samostalno štampanje. Vodička organizacija ih je, iako sasvim primitivno, ipak izradila.

Na dan Oktobarske revolucije u Šibeniku i blizjoj okolici osvanuli su letaci i crvene zastave. Žandarima je bilo ježno da se sve to nije izvelo reorganizirano i s nekoliko ljudi, ali oni nisu znali što da urade. Oni nisu znali od kuda i ko ga da hapse.

voru, na sudu i istrazi, oni ne samo da se nisu pokolebali već su po dolasku iz zatvora postali, velika većina njih, glavni organizatori političkog i partijskog rada.

Zahvaljujući svemu tome, život i rad naše Partije u ovom kraju, jačao je i razvijao se sve više i više. Istina taj je život i rad tu i tamo ponekad slagnirao, on je ponekad ovdje ili ondje poprimalo karakter sitnog, moglo bi se reći neznačajnog, a rjeđe možda čak i suvišnog rada, ali se, uzevši u cijelinu, on razvijao i bujao. Partija je postajala sve masovnija, a članstvo sve sposobnije i revolucionarnije. Razvijajući se tako sve do godine 1941. partijska organizacija u Šibeniku i okolici spremno je dočekala i povela narod ovog kraja u odlučnom trenutku na ustanak.

(»Naprijed«)

Grad se ne predaje

Kad je bio rat između velikih pomorskih republika, Mletaka i Genove, dalmatinski gradovi podupirali su ovu, da bi se oslobodili mletačkih preziranja. Mletačkom je flotom zapovijedao Veltor Pisani, a genoveškom Andrea Doria. Pisani osvoji Kotor a zatim pođe na Zadar, koji mu se hrabro opre. Kad je, pak, Pisani doznao da je genoveško brodovlje ušlo u trogirsku luku i da je hrvatski ban Nikola Seč smanjio posadu u Šibeniku da pojača onu u Zadru, brže-bolje krene na Šibenik, koji nije imao potrebite posade. S brodovljem — 36 galija — usidri se 24. listopada 1378. pred šibenskom lukom, a tri galije s parlamentarcima pošalje u grad. U luci tada nije bilo naših galija, nego same male brodice, bez prave pomoći.

Pisanijevi parlamentarci zatraže da govore s rektorom Velikog vijeća. U admiralovo ime pozvali su grad na predaju, obećavajući mu svašta. Šibenčani su gordo i kratko odgovorili: »Predaja nam se može nametnuti samo mačem, a ne riječima!«

Nato je sam Pisani sa svom flotom uplovio u luku, ne bi li se Šibenčani prepali pred tolikom vojničkom silom, pa je opet poslao parlamentarce, provldura Ludovika Loredana s velikom pratnjom, šibenskom gradskom Vijeću. Ovaj reče: »Veltor Pisani vam nosi u jednoj ruci maslinovu granu, a u drugoj mač. Ako hoćete mir, spasićete život i svoje imanje. Ako hoćete rat, bit će vam ono što i Koloranima, koji skoro svi leže zakopani i zatrpani pod ruševinama svoga grada.« Obećanja i prijetnje nisu stomile Šibenčane. Uzdajući se u svoju snagu i pomoć bana, izjave da će braniti svoj grad do zadnje kapi krvi.

Kad je osvanulo jutro 28. listopada, mornari sa Pisanijevih galija navale na male šibenske lađe, poubijaju čeljad i potope brodove. Potom iskrcaju sa galija znatne kontingente vojske. Šibenčani su imali neke nasipe, te su pred ovima zaustavili napadače, među kojima se pojavio melež. Nato se iskrci i sam Pisani sa svom ostalom raspoloživom vojskom. Osim ljestava i lašuna, do-

neseni su ratni strojevi one dobe: kornjače, bikovi i drugi, da bi se probile šibenske gradske zidine. Golemom snagom, a nakon velike i krvave borbe, Mlečanima je uspjelo da probiju jedan dio zidina. Sva sila vojnika nahrupi u grad. Malena šibenska posada i slabo naoružani građani pružili su mletačkoj soldateski snažan otpor, zauslavljavajući bujicu neprijateljske vojske. U svom nadiranju Mlečani dodoše do sadašnjeg trga kraj katedrale, gdje se sakupilo najviše branilaca Šibenika. Naši su sa krova gradske Vijećnice (prvašnje) te sa krovova i prozora okolnih kuća bacali na Mlečane štelice, vatru, vrelu vodu, kamenje i sve što im je pod ruku došlo. Šibenski branioći lagano su se povlačili prema Gorici i gradskoj tvrđavi sv. Mihovila (danas sv. Ane), koja je jedina pružala mogućnost bolje obrane. Ali su u jednom trenu opet jurili na Mlečane i potisnuli ih natrag od trga kraj katedrale, gdje se i opet zametnula krvava borba i proliło mnogo krvi.

Gradski kaštel Mlečani nisu mogli osvojiti, ali su zato pod vodstvom svoga admirala okrenuli oružje prema golorukom stanovništvu grada. Na grozan način ubijahu kopljem i mačem čeljad po privalnim kućama, bacali su stanovnike kroz prozore i sa krovova kuća. Kopljima probadahu starce, žene i djecu, dapače i polumrtve ranjenike. Ništa nisu poštedjeli. Opljačkali su spremišta, dućane i kuće, zapalili zgrade sve s reda, tako da su tada izgorjeli glavni šibenski arhivi: općinski i biskupski, sa važnim ispravama. Krvoločna soldatska tražila je šibenskoga biskupa Matiju Crnotu da ga ubije, jer ga je smatrala jednim od vođa otpora, ali se on navrijeme sklonuo.

Kad je Pisani doznao da je genoveško brodovlje pošlo iz Trogira prema Zadru, krenuo je 1. studenoga sa svojim galijama iz Šibenika.

Ratop Šibenika bio je strašan, ali je ovaj otpor proti tuđincu vrlo značajan u njegovoj povijesli.

(Iz rukopisne ostavštine D. Krste Stošića)

72 nova stana Gradskog građevnog poduzeća

1952. — je godina uspjeha, koje je postiglo Gradsko građevno poduzeće — Šibenik. Ono je godišnji proizvodni plan prebacilo za punih 63%. Poduzeće je u znatnoj mjeri povećalo stambeni prostor,

davši na upotrebu 72 nova stana, što znači nešto više od jednog stana tjedno.

U toku ove godine poduzeće je vršilo slijedeće radove: izgradnja vojnih stambenih zgrada na prostoru iza Križa zatim dvorište i stambenu zgradu pokraj osmogodišnje škole, jednu stambenu zgradu u gradu, nekoliko montažnih stambenih zgrada u Ražinama, te Tvornicu sardinā u Prviću. Također je vršilo radove i na uređenju gradskih ulica i trgova. Na svim tim radovima utrošeno je 108,260.000 dinara.

To je rezultat nesebičnog zalaganja čitavog radnog kolektiva, kojim je jedini — cilj bio — izgraditi što više novih stanova i tako ublažiti tešku stambenu krizu, koja se osjeća u našem gradu.

Članovi radničkog savjeta i sindikalne podružnice redovito održavaju sastanke i na njima proučavaju problematiku poduzeća.

Unutar poduzeća oformljena su i završena dva analfabetska tečaja u kojima je bilo uključeno 14 radnika. Također će ovih dana započeti tečaj za ekonomsko obrazovanje radnika, za koji je prijavljeno 46 polaznika.

Gradski komitet SKH — Šibenik
želi

Sretnu
Novu godinu
Svim komunistima i građanima
Šibenika

Svojim posjetiocima
ŽELI

SRETNU 1953. GODINU

Narodno kazalište
Šibenik

Kotarski komitet SKH — Šibenik
želi

Sretnu Novu 1953. godinu
Svim komunistima i narodu našeg kotara i grada

JESTE LI
PODMIRILI
PRETPLATU?

Šibenik - izvozna luka rudače i drva

O d ah poslije prvog Svjetskog rata, šibenska luka — jako u malom opsegu, počela je da naglo oživljuje. Period od 1926. do 1937. god., pokazao je dobre rezultate koji su omogućavali da se Šibenik afirmira kao jedna veoma važna luka na Jadranu. Po samom karakteru, zajedno s bogatim rudačom (boksit) i najkraćom željezničkom vezom, zatim bogatim bosanskim rudnicima i drvnom industrijom, Šibenik se nije mogao nazvati uvoznom, odnosno tranzitnom lukom, već čisto izvoznom lukom. Najviše se izvozila rudača, boksit, ugljen i drvo.

Najveći promet ostvaren je u samom početku t. j. 1926. god. u ukupnoj količini od 365.115 tona. Međutim, malo kasnije uslijed nastale svjetske krize osjetio se je i ovdje nagli pad u prometu. Ali koncem 1935. god. ona ponovno oživljuje, ali u najboljem slučaju samo oko 70% od onoga koji je bio ostvaren iz 1926. god.

U toku rata šibenska luka je pretrpjela velike štete. Uzimajući u obzir važnost i potrebu ove luke, Narodna vlast je uložila ogromne investicije za njenu obnovu i izgradnju.

Sve do 1948. godine pa nešto i kasnije, bio je period

obnavljanja porušenog dijela. Najprije je izgrađen gat Krka na dužini od 120 met. namijenjen isključivo za putnički i lokalni saobraćaj. Zatim je obnovljeno 400 metara obale Jugoslavenske ratne mornarice, 260 metara zapadnog i istočnog dijela gata Vrulje i 120 metara operativne obale u Dobriki.

Nakon obnove započela je ista izgradnja po perspektivnom planu, kao i izgradnja onih objekata koji su potrebni jednoj modernoj luci. Jezgro nove luke, koje je sada u najvećem jeku izgradnje, jest operativna obala u predjelu Roguč. Ova obala, sa dubinom od 5 metara, prema planu izgrađena će se na dužini od 300 metara, čiji se završetak radova predviđa koncem slijedeće godine. Do danas već je postavljeno oko 150 metara podmorskog zida iz betonskih blokova težine od 20-60 tona. Radi manjih slegavanja, načnorski zid još se nije počeo postavljati, ali se i ovaj rad predviđa u najskorije vrijeme. U zaleđu same obale

potrebno je izmiriti ogromnu masu kamena od 277 hiljada kubičnih metara, sa kojom kolektivom je predviđeno zatvoriti uvalu Propad i opći nasip svih obala u luci. Do sada na izmirljanom predjelu Roguča i nasutog dijela uvale

Propad dobivena je skladišna površina od 21.600 m² dok je u perspektivi predviđeno 83.030 m². Nakon što se zatvorj uvala Propad nastavit će se sa izgradnjom obale i njenog spajanja sa poluotokom Šipad.

Sada se pred završetkom nalazi izgradnja istočnog dijela gata Vrulje na kojem će za najkraće vrijeme biti dovršeni temelji podmorskog zida. Taj dio gata bit će predan na upotrebu u prvoj polovini iduće godine. Po završetku gat će dobiti dragocjenu skladišnu površinu od 15 hiljada m².

U pored sa izgradnjom operativne obale, pođižu se i ostali pomoćni objekti, uređaji i komunikacije.

U Dobriki, iza skladišnog prostora rudače, položena su dva »slijepa« kolosijeka, koja će se kasnije produžiti u pravcu Ražina. U pored sa izgradnjom željezničke mreže u luci, za potrebe prometa, u toku je izgradnja — odnosno produženje — započete ceste, koja će vjerovatno biti izgrađena od granitnih kočki. Na ovom predjelu izmirljano je oko 20 hiljada kubičnih met. kamena, a što je iziskivalo mnogo vremena uz stalno prisustvo domaćih i stranih brodova na jedinoj, do sada, izuzev »Šipada« operativnoj obali u šibenskoj luci. M. M.

„Kornat“ izvršio plan prometa robe za 137 posto

U prvim godinama, nakon osnutka poduzeća »Kornat«, rad se uglavnom svodio na preuzimanje administrativnim putem dodijeljene robe i na isti način vršila se raspodjela te robe. Upravno-privredni organi starali su se za rentabilnost poduzeća, a plaće osoblja bile su unaprijed osigurane.

U drugoj polovini 1950. godine radni kolektiv preuzima upravljanje nad radom ovog poduzeća. Ali, nešto zbog još posloječeg administrativnog rukovođenja privredom, a nešto zbog nesnalazljivosti novoizabranog radničkog savjeta, kolektiv još stvarno ne upravlja svojim poduzećem. Tek početkom 1951. godine, kada se industrijski proizvođači puštaju u slobodnu prodaju t. j. kada su se u poduzeću počeli primjećivati prvi rezultati slobodnog djelovanja zakona ponude i potražnje, kolektiv osjeća svu težinu odgovornosti svog zadatka, kojeg je pred njega postavilo društvo, povjerivši mu društvenu imovinu i čineći ga time odgovornim za pravilno snabdijevanje trudbenika našeg grada i kotara i za rentabilnost poslovanja poduzeća.

U tim prvim danima radničkog samoupravljanja nužno je istaći poteškoće s kojima se kolektiv borio u svom radu. Posljedice dotadašnjeg administrativnog rukovođenja privredom nije bilo moguće izbrišati jednim potezom. Skladišna poduzeća bila su puna demodirane industrijske robe primljene za osiguranu opskrbu, dok se na tržištu pojavljuju novi proizvodi naše industrije boljeg kvaliteta i pristupačniji za ukus našeg potrošača. S druge strane članovi kolektiva, naučeni na distributivni sistem, teško se prilagođuju društvenom rješavanju svojih problema. Tu, kao i uvijek, naša Partija pruža pomoć članovima kolektiva i kroz idejno-politički rad omogućava lakše shvaćanje privrednog zadatka.

I već na zaviselku prvog polugodišta 1951. godine rezultati našeg rada pokazuju v.dne uspjehe. U tom istom razdoblju 1950. godine

poduzeće radi sa deficitom od preko 500.000 Din. dok polugodišnja bilanca u 1951. godini pokazuje pozitivan rezultat, a isto tako i godišnji završni račun. Asortiman robe se poboljšao, u prodavaonicama poduzeća može se naći svih artikala, uz cijene koje odgovaraju prosječnom nivou cijena u našoj Republici. Nekurenlna roba, naslijedena iz osigurane opskrbe, kroz ovaj period plasirana je na druga tržišta, što da poduzeće ulazi u 1952. godinu bez opterećenja suvišnim zalihama robe.

Ako promet iz 1950. godine povišimo za 140% za koliko su 15. I. 1951. godine povišene cijene robe koja je iz osigurane opskrbe puštena u slobodnu prodaju i tako dobitveni promet 1950. godine obilježi sa 100, tada je poduzeće u 1951. godini izvršilo promet za 115%, a u 1952. godini za 137% uz smanjenje personala za 40% u odnosu na 1950. godinu.

Za ekonomsku naobrazbu članova kolektiva u poduzeću su redovito održavani seminari i razna stručna predavanja, preko kojih je omogućeno članovima kolektiva da budu upoznati sa našim novim privrednim sistemom općenito a posebno sa organizacijom rada u našem

poduzeću. Ovo je doprinijelo boljem kolektivnom rukovođenju i zajedničkom rješavanju problema poduzeća.

Po svom sastavu upravni odbor poduzeća kvalifikativno je dorastao da direktno rukovodi i upravlja radom u poduzeću, što se može zaključiti i po odlukama, koje je on na svojim sjednicama donosio i sprovođio u djelo. Ali sama činjenica, da je upravni odbor u roku od 9 mjeseci svoga rada održao svega 24 sjednice, jasno govori da taj organ nije uvijek dovoljno pratio rad poduzeća i da je zbog toga, povremeno inicijativa direktnim upravljanjem u poduzeću bila u rukama direktora, bez obzira na to, što je na našem kolektivu direktor, kao iskustviji parlijski rukovodilac, bio baš onaj koji je najviše doprinio na osposobljavanju kolektiva za radničko samoupravljanje i za usklađivanje odnosa između organa upravljanja i sindikalne podružnice u poduzeću.

Ova činjenica jasno govori da put, kojim ide naš kolektiv, jest onaj kojeg je pred nas postavila naša Partija i naš narod. Međutim još je uvijek potrebno mnogo dejno-političkog rada da bi se postigao pun uspjeh.

KOLIJEVKA SPUŽVARA

NEKOLIKO milja od Šibenika, nalazi se Krapanj — otok sa najmanjom nadmorskom visinom i kolijevka spužvara na Jadranu.

Sto je za Zlarijane koralj, za Krapljane je spužva. Skoro svi su oni ribari, a ponajviše vrsni lovci spužvi, a koje im je i najvažnije zanimanje.

Spužve se nalaze na raznim dubinama pa čak i do 500 metara pod morem. Nalaze se skoro po cijelom Jadranu, ali bogata lovišta najbolje poznaju krapljanski lovci. Prema njihovom pričanju najbolja lovišta nalaze se u blizini Silbe, Kornatskog oločja, Brača, Hvara, Korčule i Zirja.

Lov na spužve datira još s početka XVIII. stoljeća, što znači — 300 godina kasnije od početka lova na koralje. Prve Krapljane-lovce naučio je loviti jedan fratlar, porijeklom Grk sa otoka Krete, a koji je tada živio na Krapanju. On je, pošto je lov na spužve u Grčkoj bio veoma dobro razvijen, praktično zainteresirao Krapljane i preko svojih znanaca prodavao spužve na tržišnici u Veneciji, čija je potražnja u ono vrijeme bila veoma velika.

Inače lov na spužve je veoma naporan posao. Najčešće su u lov kretali u mjesecima ožujku i travnju, obično u grupi od nekoliko desetaka brodice, nosivosti 4—5 tona. Svaka je brojila po 8 ljudi, među kojima su se nalazila 2—3 ronionca — lovca, dva veslača i trojica, koja bi vršila pomoćne poslove. Na mjestu lovišta — zvanih pozicije ili poste, ronilac bi se spuštao u dubinu od 40—50 metara. Inače sam lov obično bi se vršio na dva načina: ronioncima, koji su na temelju odredbe pomorskih vlasti 1907. god. lovili spužve na dubini od preko 16 metara i onima, koji su pomoću osliju vršili lov na primitivan način samo do 16 metara dubine. Lov sa oslija bio je veoma štelan, jer bi se spužve mno-

go oštelile, a fime i gubila njihova vrijednost na tržištu. Lov sa ronioncima spominje se 1893. god., kada je pomorska vlast u Trstu, u namjeri unapređenja spužvarstva na Jadranu, dala Krapljanima jedan ronilački aparat.

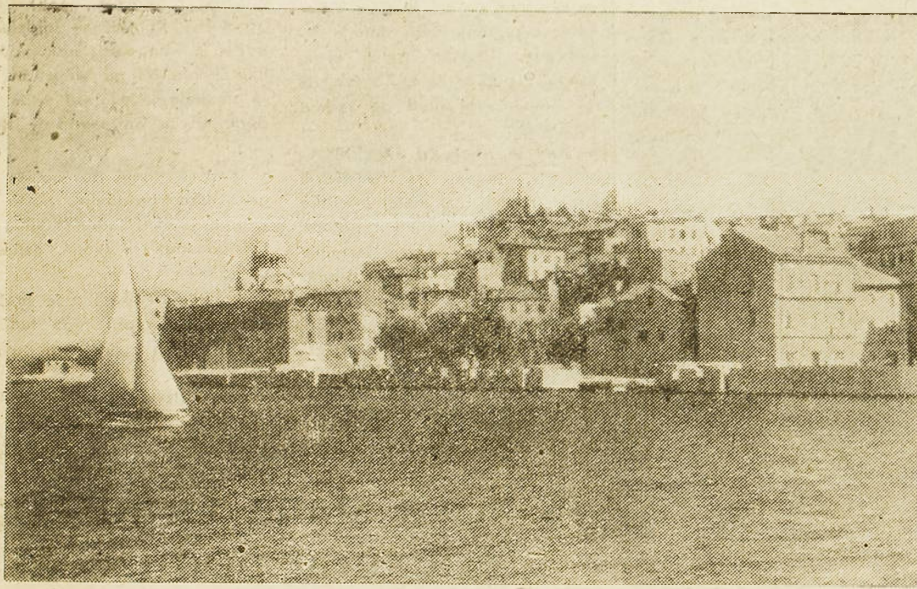
Poslije više od 200 godina bavljenja lovom, tek je 1910. g. u Šibeniku formirana spužvarska zadruga, koja je posjedovala svoju čistionu. Malo kasnije t. j. 1924. god., vlasnici ronilačkih aparata osnivaju Jadransku ribarsko-spužvarsku zadrugu. Tri godine kasnije uspije Zadrugnom savezu, Pomorskoj direkciji i Lučkoj kapelaniji u Splitu da izvrše luziju obiju postojećih zadruga, čiji je rezultat bio da je slijedeće godine zablježen najbolji ulov. Tako je ulovljeno 158 hiljada komada spužvi u vrijednosti od preko 600 hiljada dinara.

Prije rata, ovaj je artikal bio veoma poznat na evropskom tržištu, a najviše se izvezio u Trst, Njemačku i Francusku.

Poslije oslobođenja u Šibeniku je formirano poduzeće za lov i preradu spužvi i koralja. Nabavljani su novi brodovi, ronilački aparati i odijela, tako da se sada lov isključivo vrši ronioncima.

Za razliku od prije rata, kada je život lovaca spužvi bio veoma naporan a i često opasan, danas je, brigom Narodne vlasti uz prethodnu nabavku svih potrebnih modernih instrumenata i rekvizita, njihov život potpuno osiguran.

U ovoj godini postignuti su veoma dobri rezultati, tako da je do konca listopada ulovljeno oko 1350 kg spužvi. Osim na domaćim tržištima — poduzeće »Spužvar« izvozi velike količine prerađenih spužvi u Austriju, Italiju, Švicarsku, Belgiju, Holandiju, Francusku, Tursku, Englesku i SAD. M. M.

Rad gradskog poduzeća »Dane Rončević«

Gradsko obrtno poduzeće »Dane Rončević« formirano je 1. VIII. 1949. godine na inicijativu Gradskog NO-a Šibenik.

Formiranje je bilo povjerenom drugu Petru Gulinu koji je gotovo bez ikakvih sredstava, postrojenja, alata, kadrova i ostalog, pristupio ovom zadatku. Poduzeće se u početku formiralo od mehaničkog, bravarskog, zatim malo kasnije stolarskog, a nakon toga cipelarskog i fino-mehaničkog pogona.

Ono je dobilo ime našeg gradanina, prvoborca, jednog od organizatora NO-ba u Dalmaciji, herojski poginulog u NO-om ratu-metalnog radnika Dane Rončevića.

Od svog formiranja, pa na ovamo, naročito do 1. polugodišta 1951. godine, poduzeće je proživljavalo izvjesne organizacione i finansijske teškoće. Međutim, rad je kasnije, preorijentiran i organizaciono učvršćen, tako da danas ono nema takovih problema, koji bi mogli sputavati prosperitet i njegovu egzistenciju.

Privredni plan za 1951. godinu poduzeće je izvršilo sa 108%, dok je godišnji društveni plan za 1952. godinu, izvršen zaključno sa 30. XI. o. g. sa 103%. To izvršenje u prvom redu rezultat je požrtvovnosti, radnog elana i discipline cijelog kolektiva. Moramo također istaknuti, da je poduzeće kroz 1952. godinu mehaniziralo postojeće pogone, naročito stolariju i mehaniku, ne toliko sa finansijskim sredstvima koliko svojom snajzljivošću.

Društveni plan za 1953. godinu radni kolektiv je na svom masovnom sastanku pretresao po pogonima, te ga u cijelosti i prihvatio. Od društvenog plana, naročito je potrebno istaći, da je on veći za preko milijon dinara od prošlogodišnjeg, jer su i jedan i drugi realno postavljeni obzirom na kapacitet i specifičnost poduzeća.

Sve zadatke kolektiv raspravlja i rješava isključivo preko radničkog savjeta i upravnog odbora. Stalna je praksa ovog kolektiva, što se u većini slučajeva na sastancima radničkog savjeta pozivlju i ostali članovi, koji svojim sugestijama i savjetima zajednički pomažu u radu radničkog savjeta. Postoji i koordinacija rada između rukovodstva i radnika u proizvodnji.

Medu ostalim radnicima naročito se je istakao Petar Gulin, koji je, vlastitim radom bez ispomocnih strojeva, izvršio obrtaj kroz razdoblje od 9 mjeseci u vrijednosti od 2.600.000 dinara, što zaslužuje veliko priznanje i predstavlja rijedak slučaj u uslužnim poduzećima.

Radnici i službenici, bezuslovno moraju da daju mnogo više nego što se to traži od radnika drugih proizvodnih poduzeća, prosto iz razloga, što se naš kolektiv izdržava isključivo od vlastitog rada.

U novoj godini naš kolektiv ulazi sa novim obavezama, a za potpuno izvršenje društvenog plana kojeg je prihvatio.

Medu ostalim radnicima naročito se je istakao Petar Gulin, koji je, vlastitim radom bez ispomocnih strojeva, izvršio obrtaj kroz razdoblje od 9 mjeseci u vrijednosti od 2.600.000 dinara, što zaslužuje veliko priznanje i predstavlja rijedak slučaj u uslužnim poduzećima.

Radnici i službenici, bezuslovno moraju da daju mnogo više nego što se to traži od radnika drugih proizvodnih poduzeća, prosto iz razloga, što se naš kolektiv izdržava isključivo od vlastitog rada.

U novoj godini naš kolektiv ulazi sa novim obavezama, a za potpuno izvršenje društvenog plana kojeg je prihvatio.

Premašili plan proizvodnje

Gradska tvornica tekstila, užarije i trikotaže izvršila je svoj ovogodišnji plan proizvodnje petnaest dana ranije sa 101% i pored mnogih objektivnih teškoća.

Nadalje, poduzeće je do kraja studenoga o. g. također ostvarilo narodni dohodak sa 146%, dok je na investicije utrošilo sumu od 1.770.000 Din.

U proizvodnji osobito su se istakli Cvita Kundid, Srećka Gašpić, Mladenka Klarić i Zora Sarić.

Rad radničkog savjeta u odnosu na prošlu godinu znatno je poboljšan. Mnogi problemi poduzeća pravilno se riješavaju, a doneseni zaključci iznose se pred čitavim radnim kolektivom.

Rad sindikalne podružnice uglavnom je bio orijentiran na radničko upravljanje poduzećem. S tim u vezi organiziran je tečaj za ekonomsko obrazovanje radnika. Također je ova podružnica preko masovnih sastanaka pružala pomoć radničkom savjetu u donošenju pojedinih odluka kao i u rješavanju raznih zadataka, a naročito onih, koji su se odnosili na proizvodnju.

Kotarski komitet Narodne omladine Hrvatske
ŠIBENIK

Čestita svojim članovima Narodne omladine Hrvatske

SRETNU NOVU 1953. GODINU

sa željom da u novoj 1953. godini zajednički sa mladenačkom snagom, voljom i mladom neograničenom ljubavlju izvršimo zadatke i preuzete obaveze!

NOVA 1953. GODINA

Čestita svim radnim ljudima našeg grada i kotara

ODBOR CRVENOG KRIŽA za kotar i grad Šibenik

VIJESTI IZ NAŠEGA GRADA

„Jadrija“ se priprema za novu živ promet u turističku sezonu

Naš saradnik posjetio je direktora Gradskog hotelskog poduzeća »Jadrija« druga Jerka Ljubu, zamoljivši ga da odgovori da neka pitanja sa područja ugostiteljstva u našem gradu, kao i o pripremama koje ovo poduzeće vrši za iduću turističku sezonu.

Iako nas dijeli nekoliko mjeseci od početka nove turističke sezone, kakove radove namjeravate izvršiti na postojećim ugostiteljskim objektima u gradu?

U prvom redu smatramo za potrebnim potpuno preurediti hotel »Krka« — najveći ugostiteljski objekt u Šibeniku. U tom pravcu sproved ćemo parno grijanje u čitavoj zgradi, zatim instalirati tekuću vodu u svim sobama, urediti kavanu, te adaptirati krov i potkrovlje. Nadalje ćemo proširiti već postojeće ljetne bašte ispred hotela »Krka« i Narodnog restorana.

Pored proširenja sadašnjeg restorana na kupalištu »Jadrija«, koji će biti opskrbljen hladnim i toplim jelima, također ćemo pojačati ugostiteljsku mrežu u samom gradu dovršenjem automata bife-a u ulici Ivana Ribara, zatim potpune adaptacije kafe-bife-a »Medulić«. Rekonstrukcijom ovog objekta Šibenik će dobiti jednu zaista modernu kavanu. Na željezničkoj stanici otvorit ćemo jedan bife.

Iz sredstava samostalnog raspolaganja (oko 2.000.000 dinara) nabavili smo sav potrebni sanitarni materijal, kojeg ćemo postaviti u hotelu »Krka«, tako da će ovaj objekt, nakon potpunog preurđenja, preći u B-kategoriju.

Da li u svom poslovanju nailazite na izvjesne teškoće, i da li su u tome pravcu poduzele kakove mjere da bi se one otklonile?

Tačno je da nailazimo na teškoće. Dosada je privatni

sektor uvelike onemogućavao brzi razvitak socijalističkog ugostiteljstva. U prvom redu on nije opterećen sa akumulacijom, koju državni sektor treba da uplaćuje, uslijed čega je i glavni razlog da privatni sektor nije ravnopravan konkurent državnim sektorima. Da bi se ovo u cijelosti postiglo, potrebno je da privatni sektor bude, prema stvarnom prometu, i pravilno oporezovan, jer je već postala stalna praksa da privatni sektor ne prijavljuje tačno financijskim organima izvršen promet, jer bi ga u tom slučaju viša stopa progresivnog poreza jače i pravilno oporezovala.

Radi gornje izložene socijalistički sektor nije u stanju da izvrši sniženje cijena uslugama, a do ovog bi moglo doći jedino onda, kada bi se pojačao promet u našim objektima.

Međutim, u idućoj godini bit će mnogo bolji uvjeti za razvitak ugostiteljstva, jer se već sada u tom pogledu pripremaju novi propisi, koji će putem dugoročnog otplaćivanja, omogućiti proširenje i poboljšanje ugostiteljske mreže na području grada. Isto tako, već se dosada javio dovoljan broj inozemnih interesanata, pa je očekivati jaču posjetu stranih turista u idućoj sezoni.

A društveni plan za 1953. godinu?

Mi smo ga planirali u vrijednosti od 103 miliona dinara. Za razliku od prošlogodišnjeg, ovaj je za oko 30 miliona veći. Smatram, da ćemo ga, obzirom na poboljšanje uvjeta u ugostiteljstvu, potpuno ostvariti.

Posjedujete li dovoljan broj stručnog kadra, a ukoliko ne, da li ste što u tom pravcu poduzeli?

U našim ugostiteljskim objektima uvelike se osjeća

nedovoljan broj stručnog kadra. To nam je ujedno i najveći problem, kojeg ćemo trebati da u idućoj godini riješimo. Zato ćemo u najskorije vrijeme poslati nekoliko naših konobara i kuhara na specijalizaciju u Zagreb. Nadalje, nove naučnike unaprijed više ne ćemo primati, već će svi oni, koji se žele posvetiti radu u ovoj struci, trebati da prethodno završe ugostiteljsku školu u Opatiji, u kojoj će se osposobiti kao novi stručni kadar.

Na kraju je drug Ljuba podvukao, da je, u pogledu otklanjanja nedostataka i svih negativnih pojava na području ugostiteljske mreže, potrebna uska saradnja potrošača i a-prave ovog poduzeća i da građani, ukoliko naidu na takve pojave, navrijeme podnesu svoja zapažanja i prijedloge, kako bi se situacija poboljšala, a poslovanje poduzeća normalno teklo.

Uspjele usmene novine

Drugi b) razred učiteljske škole održao je prošlih dana u Dačkom domu »Ruža Vukman« svoje prve usmene književne novine.

Među dječima vladalo je veliko zanimanje, tako da je dvorana bilo gotovo ispunjena.

Usmene novine sastojale su se od bogatog programa.

Najprije je učenik Vinko Klarić govorio: »O humaniz-

25. ov. mj. isplovio je iz naše luke domaći preocean-ski brod »Užice«, koji je na šipadu ukrcavao 900 kubičnih metara meke drvene grade za Tursku.

U šibenskoj luci sada borave tri strana preocean-ska broda: »Karlo Zeno« talijanske zastave na obali ispred Tvornice elektroda i ferolegura iskrcava 2000 tona manganove rudače dovezene iz Turske, zatim američki brod »Trojan Seaman«, u Dobriku vrši iskrcaj 9897 tona ugljena za koksiranje dovezenog iz SAD i grčki brod »Nicolau Zografias«, ukrcava 10200 tona barita za SAD. Ovaj se brod nalazi na gatu Vrulje.

Velik broj posjetilaca u kinematografima

U toku ove godine oba gradska kinematografa posjetilo je 271.500 ljudi. Ukupno je dato predstava 1302, od čega za djecu 21, dok za pripadnike JNA 77 predstava.

Narodno kazalište

CETVRTAK, 1. I. — PORODICA BLO — komedija od Ljubinke Bebić.
SUBOTA, 3. I. — MRTVI NE PLACAJU POREZ — komedija od Manzari-a. Početak predstava u 20 sati.
NEDJELJA, 4. I. — SILVA — opera od E. Kalmana. Početak u 19,30 sati.

Kinematografi

TESLA: premijera američkog filma — MERTON NA FILMU — u glavnoj ulozi Red Skelton. Dodatak: Dubrovnik. (do 2. I. 1953.)
Premijera domaćeg filma — DOKUMENTI JEDNOG VREMENA (1900—1950) — Dodatak: Filmske novosti br. 48. (od 3. do 7. I.)
SLOBODA: premijera austrijskog muzičkog filma o životu Mozarta — KOGA BOGOVI VOLE — Dodatak: Mjesečnik JNA br. 9. (do 2. I.)
Američki film u prirodnim bojama — PLAMEN I STRIJELA — Dodatak: Pod kupolom padobrana. (od 3.—6. I.)

Narodno sveučilište

U srijedu dne 7. siječnja 1953. godine u prostorijama Mjesnog sindikalnog vijeća (površje Narodne kavane) održat će Dr. Đuro Karminski predavanje pod naslovom: »O NEKIM KOMUNALNIM PROBLEMIMA NAŠEGA GRADA«. Početak predavanja u 19 sati. Dvorana zagrijana.

Dežurna ljekarna

Službu vrši II. narodna ljekarna — cesta Bratstva i Jedinstva.

Iz matičnog ureda

ROĐENI

Jadranka, kći Jerke i Jurke Šarić; Senka, kći Male i Mare Misković; Ana, kći Nikole i Luce Marasović; Andrija, sin Šime i Luce Barišić; Mile, sin Marka i Jerke Žižić; Božena, kći Luke i Slavke Jakuc; Josip, sin Ivana i Katicke Ramljak; Gordana, kći Marina i Antonije Tomasić; Jerosima, kći Stjepana i Marije Juračić; Josko, sin Ivana i Mirjane Zafron; Dušanka, kći Josipe Malačić; Nikola, sin Stipe i Pere Papak i Mladen, sin Jose i Marije Juras.

VJENČANI

Đukić Slevan, kap. JRM — Stanojević Danica, nastavnica; Vukorepa Marko, manualni radnik — Bilač Ana, tekstilna radnica; Stojić Marinko, zidar — Škugor Dragica, domaćica; Kursar Marko, zemljoradnik — Grubelić Karmela, zemljoradnica; Pletikosa Branko, drž. službenik — Sepić Sonja, drž. službenik; Vudrag Dane, manualni radnik — Mikulandra Marica, domaćica; Vrtić Anle, automehaničar — Kunčić Blaženka, krojačica i Pivac Stipe, radnik — Milaković Pavica, domaćica.

NAJVAŽNIJE SAOBRAĆAJNE VEZE

Vlakovi

Požak iz Šibenika
Putnički za Split u 2.20 sati
Ubrzani za Zagreb u 8.01 sati
Putnički za Split u 10.50 sati
Putnički za Zagreb u 15.11 sati
Putnički za Split u 18.22 sati

Dolazak u Šibenik

Putnički iz Splita u 10.15 sati
Putnički iz Zagreba u 13.08 sati
Putnički iz Splita u 17.39 sati
Ubrzani iz Zagreba u 21.11 sati

Autobusi

Polazak iz Šibenika
Za Split ponedjeljkom, četvrtkom i subotom u 6.00 sati
za Poljane maršala Tita, a dolazak u Split u 8.00 sati.
Za Zadar svaki dan osim nedjelje u 6.00 sati iz Docca (plavom).
Za Oklaj preko Drniša i Knina svaki dan osim nedjelje u 14.00 sati kod Valrogasnog doma.
Za Kistanje svaki dan osim nedjelje u 14.00 sati iz Docca (splavom).
Za Benkovac svaki dan osim nedjelje u 14.00 sati iz Docca (splavom).

Dolazak u Šibenik

Iz Splita ponedjeljkom, četvrtkom i subotom oko 16,30 sati.
Iz Zadra svaki dan osim nedjelje oko 17,30 sati.
Iz Oklaja svaki dan osim nedjelje oko 8,30 sati.
Iz Kistanja svaki dan osim nedjelje oko 8,30 sati.
Iz Benkovca svaki dan oko 8,30 sati.

Parobrodi

Polazak iz Šibenika
Brza pruga za Split četvrtkom u 16,10 sati, subotom u 16,35 i nedjeljom u 16,50 sati.
Putničko-teretna pruga za Split ponedjeljkom u 7,00 i srijedom u 4,00 sati.
Brza pruga za Zadar—Rijeka utorkom, srijedom i petkom u 9,20 sati.
Putničko-teretna pruga za Zadar petkom u 2,00 i subotom u 12,00 sati.

Dolazak u Šibenik

Brza pruga iz Splita utorkom, srijedom i petkom u 9,10 sati.
Putničko-teretna pruga iz Splita četvrtkom u 18,30 i subotom u 10,35 sati.
Brza pruga iz Rijeke preko Zadra četvrtkom u 16,00, subotom u 16,25 i nedjeljom u 16,40 sati.
Putničko-teretna pruga iz Zadra ponedjeljkom u 5,40 i utorkom u 22,50 sati.

UMRLI

Berač Ika rođ. Badžim, stara 95 god.; Grubišić Johakim pok. Klementa, star 80 god. i Pačić Nevena Petrova, stara 5 mjeseci.

ROĐENJA, SMRTI I VJENČANJA U ŠIBENIKU U 1952.

Matični ured NO-a gradske općine Šibenik registrirao je ove godine do 29. prosinca:
Rođenih: 802 (420 muških i 382 ženske),
Umrlih: 281 (159 muškaraca i 122 žene),
Vjenčanja: 182.

Dva požara u gradu

U noć od 22. na 23. o. mj. došlo je do požara u potkrovlju Kneževa palače, koji je brzom intervencijom vatrogasne milicije ugašen. Požar je već bio zahvatio jednu prostoriju na III. katu zgrade, te se brzi i spretnosti naših vatrogasaca, a naročito njihova komandira, imade zahvaliti da je Muzej grada Šibenika, prošao s manjom štetom, a da nije došlo do proširenja požara, koji bi bio ugrozio i dio zgrade u kojoj se nalazi Katastarska uprava.

Ovom prigodom treba istaknuti potrebu da se Kneževa palača evakuira od privatnih stanara i raznih ureda, te adaptira za svoju pravu svrhu: muzejske zbirke, biblioteke i galeriju umjetnina.

U Pulskoj ulici broj 6 izbio je dne 25. ov. mj. požar na dimnjaku, koji je intervencijom vatrogasne službe bio ubrzo lokaliziran. Požar je uzrokovan neredovitim čišćenjem dimnjaka, a koji je mogao izazvati i teže posljedice.

Gradsko obrtno poduzeće „Dane Rončević“ - Šibenik

SVIM SVOJIM MUŠTERIJAMA
ČESTITA

NOVU 1953. GODINU

U svojim radionicama:

mehaničkoj, fino-mehaničkoj bravarskoj, limarskoj, električarskoj, stolarskoj i cipelarskoj vrši sve popravke i proizvode struke.

Za sve radove obraćajte se i tražite ponude, te se uvjerite u njihovu solidnu izradbu i pristupačnost cijena.

„TRANSJUG“

Međunarodno otpremništvo — Šibenik

Želi svim poslovnim prijateljima
SRETNU 1953. GODINU

SINDIKALNA PODRUŽNICA

PODUZEĆA LUKA I SKLADIŠTA — ŠIBENIK

ČESTITA

SRETNU NOVU 1953. GODINU

SVIM TRUDBENICIMA GRADA I KOTARA
ŠIBENIK

SVIM ZADRUGAMA KOTARA, PODUZETCIMA,
USTANOVAMA I OSTALIM TRUDBENICIMA NAŠE
ZEMLJE

ŽELIMO

SRETNU 1953. GODINU

SA ŽELIOM DA SE U NJOJ BORIMO ZA POŠTIZANJE
NOVIH POBJEDA NA SOCIJALISTIČKOM PREOBRAZAJU
NAŠE DRAGE SOCIJALISTIČKE DOMOVINE!

KOTARSKI SAVEZ POLJOPRIVREDNIH
ZADRUGA — ŠIBENIK

„DUHAN“

Invalidsko skladište duhana, šibica
i vrijednota — Šibenik

Čestita svojim mušterijama
NOVU 1953. GODINU

IZ SPORTSKOG ŽIVOTA

Hoće li naš grad dobiti plivački klub?

Može se mnogo šlošta reći u pogledu razvoja sportova na vodi u našem gradu. Bilo u kom obliku da se započinje diskusija o ovom pitanju, jedno je osnovno: mogućnosti grada daleko su veće od onoga što je učinjeno na razvoju plivačkog sporta. Uzgred treba spomenuti i onu po malo neprijatnu lezu nekih sportskih krugova iz vani, koji tvrde, polazeći baš od sportova na vodi, da Šibenik »nije na moru«. U pogledu plivanja ova, po malo satirično-ironična tvrdnja, polupuno je tačna.

Nekoliko karakterističnih momenata iz pogleda na rad SD »Mornar« u 1953. god. treba da bude u stvari dio diskusije o razvoju plivačkog sporta u Šibeniku i uopće razvoja sportova na vodi.

ZASTO MORNAR OD SADA NIJE OKUPIO PLIVAČE!

Dosadašnji rad »Mornara« odvijao se u stvari kao rad jedne sekcije čije se društvo nalazi u drugom gradu, SD Mornar iz Splita stvorio je više lakvih sekcija u primorskim gradovima, a među ostalim i ovu u Šibeniku. Pored razvijanja aktivne djelatnosti, sekcije su imale i zadatak da okupljaju što veći broj pomažućih članova. Cjelokupna djelatnost sekcije u Šibeniku bila je usmjerena ka onom drugom zadatku, na okupljanju pomažućih članova, dok je u okupljanju aktivnog članstva svoju djelatnost ograničila na jedriličarstvo i svi rezultati koji su postignuti, uglavnom su vezani za rad jedriličara.

Bilo je i drugih razloga koji su prosto otežavali djelovanje sekcije. Postojalo je mišljenje, da je »Mornar« čisto vojno društvo, pa su i pomoć j priliv članstva iz grada polupuno otpali. U tom pravcu nije nađeno pogodno rješenje da se u redovima aktivnog i pomažućeg članstva nađe i veći broj omladinaca i građana.

Zašto grad do sada nije imao makar jednu plivačku grupu, ako ne jedan jak plivački klub? Pored drugih i »Mornar« je dužan, da odgovori na ovo pitanje. U 1952. bilo je pokušaja da se stvori jedna grupa plivača što je trebalo da predstavlja u neku ruku i početak organiziranog plivačkog sporta. Nedovoljno jasni pogledi u stvaranju materijalne baze i nedovoljna pripremljenost na borbu poteškoćama koje su stalno iskrsavale, sve je to bilo jače od iskrenih želja da se krene s mrtve tačke. Ali taj pokušaj u 1952. ujedno je i pouka za ovu narednu godinu. Jer, već je krajnje vrijeme da jedno od najvećih mjesta na Jadranu dobije plivački klub.

POGLEDI NA 1953.

Negdje krajem siječnja ili početkom veljače održat će se godišnja skupština »Mornara«. Ova po redu treća skupština ujedno će biti i osnivačka, jer će se dosadašnja sekcija prebaciti u društvo i odvojiti od SD »Mornara« iz Splita. Društvo će imati plivačku i valterpolsku sekciju, jedriličarsku, šahovsku, streljačku i tenis (sa stolnim tenisom).

Već sada na kraju godine predviđaju se radovi koji su u stvari,

budući zadaci u pogledu stvaranja materijalnih uslova i organizacionog središta i učvršćenja društva. Do početka plivačke sezone, izradit će se dva improvizirana pokretna plivališta, koja će se sastojati od pokretnih pontona sa sidrima i prugama za osam do deset plivača, zatim dva drvena pokretna tornja za valterpolo. Streljačka sekcija će u zajednici sa streljačkom družinom grada urediti strelište. Jedriličari već od siječnja mjeseca, odmah po dobivanju prostorija od gradske općine, otpočet će s modelarskim kursem a time s izgradnjom nekinih brodova.

Razgovori, koji su do sada vođeni s predsjednikom NK »Šibenik« ukazuju da će teniska sekcija već u toku siječnja otpočeti za izradom dvaju tenis igrališta na stadionu.

Pogledi na 1953. od strane uprave »Mornara« svode se na obimne poslove u pogledu materijalnog osiguranja i organizacionog učvršćenja. Sadašnje sekcije treba da prerastu u samostalne klubove. To je prilično »novi« put, ali i u potpunosti ostvarljiv. Napori, koji se sad čine i poslovi kojima se već

sad prilazi, ukazuju da će 1953. biti prelomna godina za rad društva.

Ako se ikada do sada navela potreba gradu za plivačkim klubom, danas je to ne samo potreba već i obaveza prema hiljadu omladinaca koji bi se, svom poletnošću bavili ovim sportom. »Mornar« je na putu da stvori plivački klub u Šibeniku i to mu je najglavniji zadatak u 1953. Nastojanje »Mornara« u tom pravcu treba pomoći, prihvatiti, on s pravom to očekuje, jer njegova djelatnost nije postavljena samo među pripadnicima garnizona. »Mornar« treba da pošalje sportsko društvo grada i pripadnika Mornarice, kroz koje će se razvijati sportovi na vodi u našem gradu, u prvom redu pliva-

— Sl. —

DODATAK NA DJECU

Kako ovaj Zavod za socijalno osiguranje ne može odmah donijeti rješenja o stalnom dodatku za djecu za prosinac i siječanj u smislu novih propisa o dodacima na djecu (Službeni list FNRJ br. 59/52), to se daje svima poduzećima-ustanovama i korisnicima dodatka slijedeće obavještenje:

U svim slučajevima gdje je na temelju potvrda o imovnom stanju korisnika jasno da postoji pravo na stalni dodatak na djecu poduzećima-ustanovama mogu vršiti isplatu toga dodatka za prosinac 1952. god. i siječanj 1953. g. U onim slučajevima gdje to nije jasno neka poduzeća-ustanove ne vrše isplatu bez rješenja Zavoda za socijalno osiguranje. Prema tome, sve nepravilne isplate dodatka za djecu, koje će se utvrditi prilikom donošenja rješenja od strane Zavoda sa socijalno osiguranje, padaju na teret poduzeća-ustanove koje su izvršile isplatu, u smislu odredbe toč. 6 Naredbe o preuzimanju poslova u postupku za ostvarivanje prava na dodatke na djecu od strane Zavoda za socijalno osiguranje (Službeni list FNRJ br. 50/52).

Dalje se svi obavještavaju da će se za ostvarivanje prava na dodatke na djecu u smislu novih propisa dati pravovremeno sve potrebne upute i nije potrebno da korisnici stalnog dodatka za djecu već sada prikupljaju dokumenta. Tome će se pristupiti u najskorije vrijeme, kada se zaprimu novi obrasci prijave na stalni dodatak za djecu.

Iz Zavoda za socijalno osiguranje kolara Šibenik

ZABAVA • POUKA • ZANIMLJIVOSTI

MOJ BIKAR

Moj prijatelj i ja rišili smo da postanemo vegetarijani, znaš, ajmo kuhati, oni koji ne idu meso nego zeje, kupus i drugu travu. Dali smo svečano obećanje i toga ćemo se unaprijd julo držati. Sad razmišljamo:

— Koji ti je vrug uša u čevericu, — načuvši nešto o tome, pita me šor Stipe, za koga naši stari d'vanu da je u ono vrime moga mirne duše pojislji 70 r. mbašića i to oni malo jula da bi kasnije moga polokati jednu damižaru, u najmanju ruku o pe litara.

— Niko, — odgovoran julito.
— Kako niko?
— Očeš li baš da znaš?
— Oču.
— Pa moj bikar!
— A ko je taj lupetina?

Ne znan iz koji razloga, bikare je naziva lupetima. Bija je lajav, to oče reći da je ima bokun jezdiče i obeća mi je da će prvom prilikom ispričati o nekini bikarima koji kolju »pod bankom i po škašeli«.

Iskreno da kažem nisan tija da mu priznan, Jer, ako sufra rasprica, a to bi sigurno i uradija obzirom da živi od čekulanja, kako ja o tome i lome tako i tako pričam, za mene bi vrata svi mesarnica bila zatvorena.

Ja ne volim, ajmo kuhati, da se zamirin ljudima, uostalom, šla se mene tiče da moj bikar drži po 15—20 dobri bokuna mesa, bez koščina, ispo banka i dili ga svojim avanturima.

— Ma koji je taj kaži ga, — navaljiva je stari, želeći pošto potot sa sazna ime bikara, jer je izgledalo, da je ovo za njega važno i interesantno.

Tija san da mu kažem:
— A koji nije takav — odušla san.

Niko miri kantarom, niko vagon, niko decimalon, ko s čime ima i kako priprije, a moj bikar ima izrađenu bikarsku taticu. Meso izmišano s koščinama zaitne s visine na kantar, da dok pogledaš šta ti je da, a on već diže s njega i viče:

— Evo tvoje . . . aj daje.

Ako si dobija dest deka manje, ko te pita. Spakuj se i biž ča. I bikari a i pekari puno volu tisku, iako to nikad ne priznaju.

Ja san pošten građanin i ne ću nikome da se zamirin. Grišin jedino u tome što ne kupujem meso stalno u jednoj mesarnici, nego di slišten, te me zato niko ne drži svojim aventurinom. Zato san o danas odlučija da i ja postanem nečiji stalan aventur, samo zato da bi dobiva meso ispo banka. To što san naumija pokuša san odma učiniti.

— Kako ste komšijo, — upadam u mesarnicu. Bikar me pogleda ispitivački, nepovjerljivo, oštro, preoštro, onako ka ispo oka . . .

— Dobar dan — zamumljao je bikar.

— Imate krasnu pancetu? — pita san.

— Znae, samo takvu robu držimo . . .

— Nisan zna, ali od sada ću stalno kod vas, — ne ide mi od jezika, ali se upinjen iz petni žila da ispadnem što pažljiviji, ljubazniji, privlačniji . . . da me od prvog susreta taj moj budući bikar odma zapazi ka svog aventura.

— Koliko želite?
— Jedan kilogram, — tražija san, iako mi se nije davalo 300 dinara.

Bikar je bija veoma uslužan, brz, ljubazan i tako susretljiv da san već na prvi korak zaključija da je to moj rođeni bikar.

Naiša je i moj prijatelj. Ne voli da se cigani. Kupuje sve iz prve ruke. Tako je uzeja i on jedan kilogram. Ostavili smo 600 dinara. Zbog čega smo kontrolirali, upravo ne znan. Kad smo izmirili na jednom drugom kantaru falilo je po dest deka, svega 60 dinara, nije to baš ka puno, ajmo reći, po kila.

Ja sam bija ljubazan, moj drug prijazan, a naš bikar brz i uslužan i sad sam ne znan šta bi učinija: da li da postanem njegov aventur ili da počnem isti zeje, kupus i drugo zelenje.

Toga dana moj bikar proda je 20 kg pancete i isto toliko žrtava zaklao po »škašeli«. Ja san inače miran, pošten, i povučen čovik; šta se mene tiče, šta niki pričaju da jopet niki mesari i pekari namiravaju da kupi ili kupuju kuće. To su njihove stvari . . .

Ja san tih čovik i sada razmišljan da li o svemu ovome da nek on ispričan ili da mučin.

S. P.

„PUTNIK“ POSLOVNICA ŠIBENIK TELEFON BROJ 4-30

*Čestita
svim radnim ljudima naše zemlje
Novu 1953. godinu*

Svim svojim komitentima
čestitamo i trudbenicima
NOVU 1953. GODINU

Narodna banka FNRJ
FILIJALA - ŠIBENIK

Diplomirani elektrotehničari

sa završenom vojnom obavezom potrebni su u većem broju za naše 110 kV transformatorske stanice Šibenik, Split, Dujmovača i Kraljevac. Nastup službe od 1. do 31. I. 1953. Na praktičnom radu u Kraljevcu do polovine 1953. godine kada bi sudjelovali na montaži transformatorskih stanica 110 kV, a zatim ostali u istima kao pogonsko osoblje. Prednost imaju tehničari iz mjesta gdje se grade stanice. U Kraljevcu stan i hrana osigurani. Plata po tarifnom pravilniku.

Lične ili pismene ponude slati

Hidroelektrana „Tito“
Split, Drvarska 1.

*Svim trudbenicima naše
socijalističke domovine*

č e s t i t a

NOVU GODINU

5.000 radnika

Gradnog poduzeća za industr. gradnje

„Tehnika“ - Zagreb

Sa gradilišta Ražine, „Željezare
Sisak“, „Prvomajske“ Zagreb,
„Rade Končar“ Zagreb
i t. d.

Gradsko ugostiteljsko poduzeće
„JADRIJA“ – ŠIBENIK

Č E S T I T A

NOVU GODINU 1953.

Svojim gostima, poslovnim
prijateljima i svim svojim
radnicima i službenicima.

Poduzeće Luka i skladišta - Šibenik

Čestita
trudbenicima
Socijalističke
Jugoslavije

**Novu 1953.
godinu**

Poduzeće za lov i preradu spužava i koralja
„SPUŽVAR“ – ŠIBENIK

Svim svojim poslovnim
prijateljima kao i rad-
nim ljudima grada i ko-
tara želi

**Sretnu Novu
1953. godinu**

Radni kolektiv Tvornice i valjaonice aluminija
Ražine-Šibenik

č e s t i t a
svim našim
trudbenicima

**NOVU
1953.
GODINU**

sa željom ka postizavanju još
boljih rezultata u socijalističkoj
izgradnji!

Svim svojim
mušterijama čestitamo
**Sretnu Novu 1953.
godinu**

Brijačko-frizerska zadruga
Š i b e n i k

Sretnu
Novu godinu 1953.

■
ŽELI
SVIM SVOJIM
POTROŠAČIMA

S v i m
našim
poslovnim
mušterijama
kao i
potrošačima
ŽELIMO
Sretnu 1953. godinu
MESO-VOĆE—ŠIBENIK

POMORSKO BRODARSKO DRUŠTVO
»VAL« — ŠIBENIK

Čestita svim članovima i
prijateljima

SRETNU NOVU GODINU

Učlanjujte se u sekciju jedriličarstva, motoristike i modelarstva!

Gradsko trgovačko poduzeće
„GRADSKI MAGAZIN“
Š i b e n i k

»IZGRADNJA«

Građevno poduzeće - Šibenik

Č E S T I T A

• Sretnu Novu godinu •

**Svim radnim kolektivima i investito-
rima na području grada i kotara
Šibenik, sa željom da u 1953. godini
zajedničkim snagama što više dopri-
nesu na izgradnji socijalizma u našoj
zemlji.**

Pomorsko građevno poduzeće

ŠIBENIK - Tel. br. 2-86 2-96

Svim radnim ljudima
naše zemlje
čestita

**Novu godinu
1953.**

Kinopoduzeće - Šibenik

Tel. broj 2-83

**ČESTITA
SVIM
SVOJIM
POSJETIOCIMA
NOVU 1953. GODINU**

Svim radnim ljudima
našeg grada i kotara
ž e l i

**Sretnu Novu
1953. godinu**

„RIBA“
PODUZEĆE ZA TRGOVINU
MORSKOM RIBOM -- ŠIBENIK

**„DUPIN“ Kotarsko
brodarsko poduzeće
ŠIBENIK**

Čestita
Svim radnim ljudima
našeg grada i kotara

**Novu 1953.
godinu**

*Gradska tvornica leda i
skladište piva - Šibenik*

Tel. br. 3-47

Prodaja piva, proizvodnja i prodaja leda, soda
vode i bezalkoholnih pića. Posjeduje rashladne
uređaje za konzerviranje prehrambenih artikala

*Svim svojim mušterijama
čestita sretnu
Novu 1953. godinu*

„KRKA“

INDUSTRIJA ZA PRERADU PLODINA

ŠIBENIK

Ž E L I
**trudbenicima naše
zemlje**

Sretnu

1953. GODINU

Radnički savjet i članovi radnog kolektiva
Gradskog transportnog poduzeća
„JADRAN“ - Šibenik

žele svojim poslovnim prijateljima i
narodima socijalističke Jugoslavije
Sretnu Novu 1953. godinu.

Vršimo sve poslove oko utovara, istovara i
usklađivanja svih vrsta robe.

Primamo i otpremamo svakovrsnu robu kop-
nom i morem.

Raspožavamo vlastitim zatvorenim skladišti-
ma. - Cijene dosta umjerene.

Svim radnim ljudima
našega grada i kotara

Č e s t i t a m o

**Novu 1953.
g o d i n u**

Gradsko Građevno poduzeće
Š i b e n i k

»ŠTAMPA«

Ciskarsko-linjigovežarsko

poduzeće — Šibenik

Telefon broj 2-22

Svim poslovnim mušterijama želi

SRETNU

NOVU GODINU

RADNI KOLEKTIV

Gradske tvornice
tekstila, užarije
i trikotaže

„JADRANKA“ - ŠIBENIK

Ž E L I

Svim radnim ljudima
naše zemlje

Sretnu

Novu 1953. godinu

RADNI KOLEKTIV
KOTARSKOG TRGOVAČKOG PODUZEĆA
„KORNAT“ — ŠIBENIK

TELEFON: 3-41 i 4-57

*Svim svojim potrošačima
kotara i grada čestita*

NOVU

1953.

GODINU

S obećanjem da će kao i do sada tako i u
1953. godini radnicima naše socijalis-
tičke zajednice pružiti najbolji izbor
svih vrsta proizvoda naše indus-
trije uz najpovoljnije cijene
i solidnu poslugu!

Radni kolektiv Tvornice elektroda
i ferolegura — Šibenik

Svim radnim ljudima čestita

Novu 1953. godinu

sa iskrenom željom za postignu-
će još boljih radnih uspjeha!

Mjesno sindikalno vijeće - Šibenik

Č E S T I T A

*Svim radnicima i službenicima
grada i kotara Šibenika*

NOVU 1953. GODINU

*sa željom za postizavanje još većih
uspjeha u socijalističkoj izgradnji!*